

PINGST LEDAR-DAGAR
VÄLBESÖKT MÖTESPLATS

UPPFÖLJARE TILL SKIVAN
"BARA JESUS" PÅ GÅNG

PMU-PRAKTIKANTER
PÅ ANDRA SIDAN JORDEN

JOHANNNA

Nobelfestens presentatör fick
sin scenvana i pingstkyrkan

UNDERVISNING
OM FRUKTBÄRANDE
FÖRSAMLINGAR

NY KONFERENS
OM ATT GE JESUS
TILL BARNEN

REDAKTION

Ansv. utgivare	Daniel Alm
Redaktör	Ulrika Ramstrand & Carolina Klintefelt
Layout	Pierre Eriksson
Medarbetare	Gabriella Mellergårdh Matilda Hector Cecilie Östby Pontus Fridolfsson Nicklas Mörling Noomi Lind Olivia Henningsson Sara Lindbäck Alexandra Jennersjö Kristin Byström Moa Larsson Sara Norberg David Norberg Magnus Wahlström Elisabeth Hammarberg Sandra Lagestrå Birger Lallo Christer Thornberg Niclas Collén Bengt Jägerskog
Omslagsbild	Ulrika Ramstrand
Redaktionsråd	Emelie Eriksson Matilda Hector Alexandra Jennersjö Magnus Wahlström

KONTAKTA OSS

Växel	08-608 96 00
Redaktör	08-619 25 39
E-post	carolina.klintefelt@pingst.se
Webbplats	www.pingst.se
Postadress	Pingst – fria församlingar i samverkan Pingst.se Box 15144 167 15 Bromma
Besöksadress	Gustavslundsvägen 18 167 51 Bromma
Tryckeri	V-TAB, Västerås
Produktion	Pingst – fria församlingar i samverkan

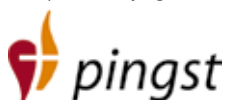
ANNONSER

För annonsering i tidningen kontakta **Ulrika Ramstrand** ulrika.ramstrand@pingst.se 08-619 25 39 eller **Magnus Wahlström** magnus.wahlstrom@pingst.se 08-619 25 46

ADRESSÄNDRING

Alla eventuella adressändringar lämnas till din församling. Församlingar som har frågor kan vända sig till:

E-post info@pingst.se

Pingst.se ges ut av Sveriges pingstförsamlingar genom riksföreningen Pingst – fria församlingar i samverkan

FOTO DANIEL ALM: PER HELGOSON

Våga vara ett utropstecken!

”Och han sände ut dem att predika Guds rike och bota sjuka.” (Lukasevangeliet 9:2)

Det finns många beskrivningar av livet med Gud, uttryck vars röstläge fångar en andlig rörelsens syfte. Jag tror att det mitt i de många rösternas sorl finns en slags stämton att förhålla sig till, en ton där Andens inre maning leder till gemensamma yttre synbara tecken. Kyrkans uppdrag är på ett sätt enkelt och tydligt, det handlar om att Guds kärlek genom Jesus ska förmedlas i ord och handling. Kyrkan har inte som uppdrag att förändra eller omforma evangeliet, budskapet om Jesus rymmer i sig den stora bilden av gudsriket utan att vi behöver fixa med det. Vi kan lita på evangeliet också i vår tid, det kommer att utföra sitt uppdrag att leda till frälsning och liv för människor. När vi tas bort ifrån egocentrering, när vi slutar se oss som kunder i kyrkan, när vi berörs av gudsnärvarons överflöd i riktning till andra människor, då kan ett verkligt engagemang pulsera. Jesus kom inte till jorden för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för oss människor. I detta finns både frihet och vila mitt i vårt uppdrag. Vi är alla satta att vara tjänare till honom som kallar oss vänner. Jesus är vår vän mitt i det som kan vara kampfyllt och tungt.

DET KAN INTE vara så att vår uppgift är att dela med oss av fler frågetecken. Ändå får vår förkunnelse och vårt budskap inte vara färdigtuggat och nästintill förbrukat innan det nått sina mottagare. Jesus har sänt ut oss att predika, det är vårt tydliga uppdrag. Han har också sänt oss att bota de sjuka, att göra goda gärningar. En sund pingströrelse kommer alltid att älska Jesus och människor med kraft av Andens gåva och

detta öppnar våra ögon för verkliga behov. I skärningspunkten i att möta både andliga och fysiska utmaningar hålls vår ton både klar och ren. Detta att dela glädje och sorg med människor är det sköra men ändå så vackra med församlingens gemenskap och uppdrag.

JAG TÄNKER ATT VI INTE är en rörelse som primärt analyserar men som aktualiserar. Jag tror att Sverige behöver en nutida och varm pingströrelse med ett tydligt budskap. Tänk om vi skulle kunna dela med oss av fler utropstecken, tänk om vi skulle förstå mer av vad det betyder att den berättande teologin är vår ton. Berättelsen, vittnesbördet, det narrativa, har getts oss så som Lukas skrev när han noterade ner det som blev Apostlagärningarna. På pingstdagen syntes eldstungor, och min bön är att en värmande eld av Anden ska innebära dynamik och tillhörighet i en gemensam berättelse också i dag. Jag uppmanar dig att be med mig om en ökad mottaglighet för det karismatiska. Frukten kommer att bli en ökad kärlek till människor i och utanför församlingen.

KÄRE LÄSARE, DU ÄR inte en siffra i en församlings medlemsregister, du är en människa med en berättelse värd att berättas. Låt människor i din omgivning få ta del av din vandring med Jesus, dela med dig av goda ord och gärningar. Det finns en kärleksförkunnelse att ge ut i en tid när vi alla längtar efter öppnade dörrar, tända ljus och välkomnande hem. Det finns många tecken i tiden, må det få finnas många utropstecken i och genom den svenska pingströrelsen.

Nåd och frid!

DANIEL ALM
Föreståndare i Pingst
– fria församlingar i samverkan

16 Utbildning för ledare
Närmare 2 000 ledare från omkring 200 pingstförsamlingar har under hösten deltagit i regionala ledardagar i Umeå, Västerås och Jönköping. Dagarna riktar sig till medlemmarna i nätverket Pingst Ledare.

8

Mer ny musik på gång
Just nu pågår arbetet med en uppföljare till albumet Bara Jesus. Den nya skivan kommer ut i maj. Precis som med första skivan handlar det om att skapa musik som för rörelsen samman och blir ett stöd för församlingar.

9

Internationella gäster
Broder Reza är en av de internationella gästerna på Pingst Pastorskonferensen. Han kommer att berätta om situationen för kristna i Iran men också visa på hur Guds rike växer och att många blir Jesu efterföljare.

12

Utlandspraktik med PMU
Just nu har PMU 14 praktikanter runt om i världen. I den här tidningen får vi glimtar från praktikanterna i Sri Lanka och Sierra Leone. Den 1 mars går ansökningstiden för nästa praktikperiod ut.

27

Nätverk för romer
Tidigare i höstas bildades ett nytt europeiskt nätverk för att stödja romer och romska församlingar. Syftet är att sprida evangeliet till Europas romer och stödja församlingar som gör insatser för denna utsatta folkgrupp.

Tänd läslampan

Välkommen till ett nytt nummer av Pingst.se. Tänd läslampan, nu när dagarna är mörka, och sätt dig bekvämt och följ sedan genom de olika artiklarna med till olika ställen både i Sverige och andra delar av världen.

Läs till exempel om ledardagarna, som sammanlagt samlade upp mot 2 000 deltagare i Umeå, Västerås och Jönköping. Här möttes framför allt ideella ledare till en dag av inspiration, undervisning, gemenskap och tillbedjan.

Eller följ med till Vrigstad, där flyktingkvinnor sticker och syr och lär sig svenska med hjälp av eldsjälur från Pingstkyrkan. Eller till Karlstad, där pingstförsamlingen inbjuder till språkkafé, som också presenterar evangeliet. I Avesta finns Filemon, som brinner för att hans landsmän från Eritrea ska finna gemenskap med Gud.

LÄS OM DE FATTIGA FLICKORNA i Nepal som tack vare samarbete mellan PMU och Smyrnaförsamlingen i Göteborg får chans att gå i skola. Eller få en glimt av hur några av årets PMU-praktikanter har det och hur en resa till Thailand kan inspirera ungdomar för mission.

Snart är det dags för pastorens konferens och den kan du också läsa om i den här tidningen, liksom om den kommande eumeniska barnledarkonferensen, som den här gången ska hållas i

Filadelfiakyrkan i Stockholm. I januari inbjuder också Pingst, IBRA och Pingstkyrkan till en konferens med speciellt fokus på flyktingar och onådade folk.

PINGSTS MUSIKKONSULENT jobbar just nu med en uppföljning av succéskivan Bara Jesus. Kreativa sångförfattare och tonsättare runt om i landet har skrivit nya sånger, vars syfte är att föra pingströrelsen samman ännu mer. I maj beräknas den nya skivan med tolv nyskrivna sånger att släppas. Detta kan du läsa mer om i det här numret.

Nicklas Mörling, som är pastor i Tjugofyrkyrkan och koordinator för Pingst Församlingsplantering, skriver i undervisningsartikeln om vikten av att starta nya församlingar och utmanar församlingar att på olika sätt engagera sig i detta.

Jag vill till sist på att tacka Carolina Klintefelt, som gjort en fantastisk insats som vikarie för mig under de senaste månaderna.

ULRIKA RAMSTRAND

Populär konferens till Stockholm

I februari är det dags igen för den ekumeniska barnledarkonferensen "Jesus till barnen". Den arrangeras för tredje gången men hålls för första gången i Stockholm.

Det är det ekumeniska söndagskolenätverket Jesus till barnen som står som arrangör. Nätverket bildades inför den första konferensen som hölls i Jönköping år 2013 och som därefter har anordnats vartannat år. Nätverket består av representanter för Sjundedagsadventistsamfundet, Oas Youngsters, SAU, Salt (EFS), Pingst Ung, Livets Ord, King's Kids Sverige, Frälsningsarmén, Equmenia, ELM Syd och Evangeliska Frikyrkan. En person från varje organisation sitter med i ledningsgruppen för konferensen, och Carolina Nilsson, som även är vice ordförande i Pingst Ung, är anställd som koordinatör sedan mars 2016.

Konferensen börjar på fredagen den 3 februari med en öppningsgudstjänst på kvällen, då Berit Simonsson och Lennart Henricsson från Oasrörelsen talar. Temat för helgen är bibelordet om "levande vatten" (Joh 4:14).

Under lördagen blir det ett digert program. Dagen inleds av gästtalarerna Keith White från den

Marina Andersson.

engelska organisationen Child Theology Network, som kommer att tala under rubriken "Walk with Jesus" (Vandra med Jesus). (Se intervju i artikeln intill.)

– Jag fick kontakt med Keith genom ett symposium i Princeton 2012, säger Marina Andersson, barnkonsult på Pingst. Han är en akademiker som också lever i en boendegemenskap där man tar hand om människor, så han har både intellektuell reflektion och kristen praktik i sitt liv.

Bredd på medverkande

Marina Andersson är också tillsammans med Olof Edsinger från EFS grundare av konferensen. Det började med att de träffades för att dela tankar och visioner om hur man skulle kunna nå svenska barn med bibelkunskap. Samtalet inled-

Olof Edsinger.

des med bön, och i bönen upplevde de ett tilltal från Gud. En helig stund. Utifrån detta möte samlade de ett brett spektrum av kristna församlingar i det så kallade söndagskolenätverket.

– Vi har olika traditioner och övertygelser, men vi är enade kring ett gemensamt uppdrag, säger Marina. Det är tydligt att det här är Guds verk. Vi är inte kallade till att upprätthålla någon verksamhet utan till att hjälpa varandra att leva i det som Guds ord säger.

På lördagseftermiddagen kan deltagarna välja mellan 31 olika seminarier som hålls på olika platser runt om i Stockholm. Bland ämnena finns exempelvis Barns andliga utveckling, Barn-teologi och Hur kan barn med behov av speciellt stöd växa i tron.

Nytt för den här gången är att alla storsamlingar och ett urval av seminarierna tolkas till andra språk. Det erbjuds tolkning till engelska, franska, spanska, arabiska, farsi och tigrinja, samt teckenspråk.

– Det har funnits ett behov och en efterfrågan på tolkning, och vi ser det som väldigt vik-

LOCKAR MÅNGA. I februari arrangeras sen Jesus till barnen i Stockholm. Tidigare

tigt att möta och jobba med integrationen för dem som inte har svenska som sitt förstaspråk, säger Carolina Nilsson.

Den som önskar tolkning markerar detta vid anmälan.

Anmäl i tid

På lördagskvällen hålls en gudstjänst med nattvard då Olof Edsinger talar. Även Niklas Hallman och Marina Andersson medverkar, och lovsången leds av Kristine och Hasse Lindetorp. Konferensen avslutas med gudstjänst på söndagen, och de som vill kan även före gudstjänsten få en särskild presentation av Filadelfiakyrkans arbete med söndagskolan.

Utöver seminarierna kommer det att finnas ett utställningstorg där även Nya Musik finns på plats med en konferensshop.

Anmälan till konferensen öppnades den 1 oktober. Priset om man anmäler sig före årsskiftet är 500 kr, vilket sedan höjs till

» Vi är inte kallade till att upprätthålla någon verksamhet utan till att hjälpa varandra att leva i det som Guds ord säger.

Med Jesus och barnet i centrum

Han är grundare av rörelsen Child Theology Movement, och lever i en boendegemenskap som tar emot utsatta barn och familjer.

– Jesus är i centrum för barnteologin, och den viktiga frågan är hur vi som hans efterföljare ska leva våra liv, säger Keith White som är huvudtalare på konferensen Jesus till barnen i februari.

Keith White är grundare av Child Theology Movement, en organisation som fokuserar på en teologi som lyfter fram barnet med Jesus i centrum. Rörelsens startskott var en internationell konferens i Holland 2001 för kristna barnorganisationer. Keith White, som undervisar i teologi, ombads presentera en uppsats, och det ledde till att fler önskade få ta del av mer djupgående teologiska reflektioner kring hur Jesus levde och vad han sa om barnens plats i Guds rike.

– Jag var inte ute efter att grunda en rörelse, understryker Keith White.

Inte arbete utan livsstil

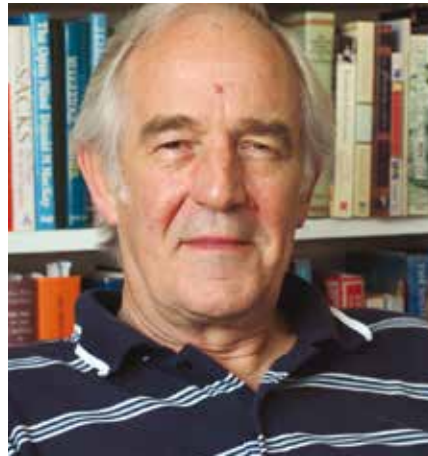
Han är också noga med att påpeka att det inte handlar om ett arbete utan om en livsstil.

– Jag är en efterföljare till Jesus. Han skiljde inte mellan sitt liv och sitt arbete och det gör inte jag heller.

Engagemanget för barn finns mer eller mindre i blodet för Keith White. Han föddes och bor fortfarande på Mill Grove, ett stort hus som också fungerar som boende för utsatta barn och familjer. Den har funnits i hans släkt i fem generationer och har varit ett hem för utsatta barn sedan 1889, alltså i 117 år.

Keith White är noga med att skilja på begreppen "barnteologi" (Child Theology) och "barn i kyrkan".

– När det gäller barn i kyrkan ser jag mycket positivt som hän-

HUVUDTALARE. Keith White är grundare av Child Theology Movement och huvudtalare på konferensen Jesus till barnen i februari. "Det vi tänker måste också mynna ut i hur vi lever våra liv", säger han.

FOTO: JESUS TILL BARNEN

der runt om i världen liksom i Norden. Det finns mycket material, och det finns rörelser såsom Messy Church och Godly Play.

Universell aspekt

Men teologi som uppmärksammar barn är fortfarande ett ganska nytt område.

– För över 50 år sedan kom befrielse-teologin som lärde oss att sätta de fattiga i centrum. Sedan kom feministteologin som öppnade våra ögon för kvinnors plats i såväl teologin som samhället. Men i båda dessa rörelser var barnet praktiskt taget frånvarande.

Barnet, menar Keith White, är en aspekt av att vara mänskliga som är universell. Alla är inte fattiga, alla är inte kvinnor, men alla människor antingen är eller har varit barn. Jesus ställer inte heller vare sig en fattig person eller en kvinna framför lärjungarna och säger att de måste bli som de för att komma in i himmelriket. Men de räknas in i "dessa mina minsta" som barnet representerar.

– Den enda gången Jesus talar och handlar på det sättet är när han ställer ett barn mitt ibland lärjungarna. Men ibland verkar det som om vi har glömt bort det i teologin och i kyrkorna.

Child Theology handlar alltså inte i första hand om vad vi gör för eller tillsammans med barnen, utan om att ytterligare för-

stå Gud i Kristus, och att följa honom mer troget. Det är viktigt inte bara för kyrkorna utan för hela samhället och hela livet.

– Det vi tänker är viktigt, våra attityder är betydelsefulla, men det måste också synas i våra liv, säger Keith White. "Hur ska vi då leva?" Det är den viktiga frågan.

På konferensen kommer Keith White att leda en "vandring med Jesus" genom Matteusevangeliet.

– Vi ska gå bredvid honom och stanna till och lyssna extra noga på vad Jesus har att säga om barn och gudsriket, säger Keith White.

Vill utmana lyssnarna

Han har tidigare varit på konferenser i såväl Sverige som Norge och Finland, men vill ändå inte säga att han är bekant på djupet med situationen i svenska kyrkor. Han vill inte heller föregripa vad hans undervisning möjligen ska kunna leda till i församlingarna.

– Jag vill utmana dem som kommer att lyssna tillsammans med mig på vad Jesus säger till oss. När under vandringen får Jesus oss att le, eller när lockar han fram en tår i våra ögon? Det är där vi ska stanna upp. Jag vet inte vad Jesus vill att någon enskild person ska göra eller ändra på, utan det måste var och en själv lyssna in.

CAROLINA KLINTEFELT

den tredje ekumeniska barnledarkonferens konferensen arrangerats i Jönköping.

FOTO: OLIVIA HENNINGSSON

600 kr den 1 januari och därefter höjs en gång till den 16 januari till 700 kr. Sista anmälningsdag är den 20 januari. I priset ingår konferensen samt måltider och fika, utom middag på lördagen som deltagarna får ordna själva. Även boendet ordnas på egen hand.

– Förra konferensen blev fullbokad tre veckor före sista anmälningsdag och det var många som hade tänkt åka som inte fick plats, säger Marina. Så till dem som har tänkt åka säger jag: anmäl er nu!

Att konferensen flyttas till Stockholm från Jönköping gör att man kan ta emot upp till 2000 deltagare. Det handlar också om att det ska bli lättare att resa dit för deltagare från norra Sverige.

CAROLINA KLINTEFELT

Fotnot: Mer information och anmälan finns på hemsidan jesustillbarnen.se.

”Här finns det integration!”

Kreativiteten flödar i Pingstkyrkan Vrigstad. Flyktingkvinnor syr kuddar, stickar tröjor och lär sig svenska språket – med hjälp av eldsjälar från församlingen och ekonomiskt bidrag från SST.

Snön har lagt sig över småländska höglandet och kylan nyper i kinderna, men de frusna kvinnorna från Vrigstads asylboende tinar snart upp i värmen på café Joystick. En efter en kommer de in och kramar om Gudrun Wilhelmsson som är ansvarig för samlagen. Navita Raofi från Afghanistan lyser som en sol i sin gula halsduk och mössa som hon virkat och påtat på café Joystick. Hon har ännu inte lärt sig så mycket svenska men kommunicerar med hela kroppen.

”Här trivs jag”

Riktigt imponerande språkkunskaper har däremot Rodin Shaikh Muhamad från Kobane i Syrien. Innan flykten till Sverige hade hon precis utexaminerats från universitetet efter fyra års studier till lärare i engelska. Först landade hon på ett större asylboende i Viebäck, sedan slussades hon vidare till Vrigstad.

– Här trivs jag bra, jag studerar svenska och stickar lite, det har jag lärt mig här. De hjälper oss så mycket, säger Rodin och ler.

– Min dröm är att bli lycklig i Sverige!

Sedan café Joystick startades i början av året har Rodin plöjt igenom nästan alla läroböcker från SFI som hon fått tillgång till. Dessutom har hon lånat en hel del böcker på biblioteket och får nu extra avancerad undervisning i svenska när hon kommer till kyrkan.

Rodin är troende muslim. Hur känns det att komma varje vecka till en kristen kyrka? undrar jag.

– Inga problem! Jag trivs! Här finns det integration, säger Rodin med ett stort leende.

Sammanlagt 1,3 miljoner kronor gick ut som extra bidrag från SST (Nämnden för statens stöd till trossamfund) till pingstförsamlingarna och den del av summan som nått Vrigstad har använts till inköp av garn, tyger och läromedel. I somras köpte man också in fiskekort och met-spön eftersom det finns gott om vattendrag i samhället och många av flyktingarna var intresserade av fiske. Pengarna räckte också till cykelhjälm för barn och vuxna samt till att stärka upp ett odlingsprojekt där man försåg samhällets asylboenden med pallkragar, planteringsjord och fröer.

– Vi har anslutit oss till Bilda och fått låna tre symaskiner av dem. Och de är så duktiga alla kvinnor som kommer hit, de syr och stickar och lär sig språket. Det är så fantastiskt att få vara med och lära känna dem. Jag är pensionerad lärare och tycker att det här är jätteroligt, det har blivit veckans höjdpunkt, berättar Gudrun.

Många av flyktingarna är högt utbildade men en del är analfabeter. De flesta kommer från Syrien men här finns också kvinnor

FAKTA Stöd till integration

Nämnden för statens stöd till trossamfund (SST) anslög i början av året 1,3 miljoner kr till Pingst FFS för arbete med integration. Pingst la sedan till ytterligare medel och delade ut totalt 1,83 miljoner kr till 69 församlingar. Slutrapporteringen till SST av hur pengarna har använts har skjutits fram till 15 februari 2017.

från Afghanistan och Irak. Som mest brukar det vara uppemot 25 kvinnor som kommer, många tillsammans med sina barn och många småtingar som faktiskt har fötts under det här året i Vrigstad. Gudrun pratar om en riktig ”babyboom”.

– Vi kände när vi såg dem komma hit till Vrigstad att det framför allt var kvinnorna vi ville nå. Männerna har lättare att ta plats i samhället, säger Gudrun.

Börjar bli oroliga

Att få skapa och använda sin kreativitet betyder mycket när man lever i det vakuum som det innebär att vänta på besked om uppehållstillstånd. Att få sy kuddar som pryder deras enkla bostäder har blivit särskilt populärt. Oron gnager hos de flyktingar som ännu inte fått sina besked. – Särskilt kvinnorna från Afghanistan börjar bli oroliga, säger Gudrun.

Att få sitt uppehållstillstånd är inte heller helt enkelt eftersom många gärna skulle vilja stanna i Vrigstad där man nu har hittat tryggheten och börjat bygga upp ett socialt nätverk.

– Men vi har ju sån brist på lägenheter så de tvingas flytta vidare, även om vi skulle önska att de fick stanna kvar, säger Gudrun.

Vrigstad är ett samhälle med cirka 1 800 invånare. När den stora flyktingvägen kom öppnades asylboendet Granbacken med plats för ett 70-tal personer och det gjorde stort avtryck i samhället. Dessutom hyrde Migrationsverket ett antal enskilda lägenheter för att rymma än fler flyktingar i Vrigstad. Och i Pingstkyrkan Vrigstad hoppas man på lösningar som ska göra det möjligt för flyktingarna att stanna kvar.

GABRIELLA MELLERGÅRDH

KREATIVT. Att skapa gör gott för själen.

VÄNTAR. I september förra året kom Rodin lärt sig sticka – och prata svenska – i väntan

Mängder av halsdukar, sjalar och kuddfodral har tillverkats av kvinnorna på café Joystick.

FOTO: GABRIELLA MELLERGÄRDH

Shaikh Muhamad till Vrigstad. Här har hon på besked om uppehållstillstånd.

FOTO: GABRIELLA MELLERGÄRDH

VÄRMER. Gudrun Wilhelmsson kramar om Navita Raofi från Afghanistan. Mössan, halsduken och ponchon som hon tillverkat själv på café Joystick kommer väl till pass i kylan.

FOTO: GABRIELLA MELLERGÄRDH

Allt fler ger medgivanden om kyrkoavgift

Fler och fler anmäler att de vill låta sin kyrkoavgift gå till Pingst. I år har närmare 400 personer lämnat nya medgivanden.

– Vi är mycket tacksamma för alla som ger kyrkoavgift via Pingst och säger ett stort välkommen till de 392 nya personer som kommer med detta år, säger Daniel Alm, föreståndare för Pingst.

Kyrkoavgiften möjliggör ett förverkligande av vårt gemensamma uppdrag att sprida evangeliet, se församlingar utvecklas och kunna bedriva våra gemensamma verksamheter som rörelse också i framtiden.

– Stort tack också till alla församlingar som inspirerat för och informerat om kyrkoavgiften. Vi är glada att kunna bidra till den lokala församlingens utveckling också genom kyrkoavgiftens ekonomiska bidrag.

I november skickades de aktuella uppgifterna in till Skattverket.

När antalet nya medgivanden minskats med avslutade medgivanden innebär det att antalet givare ökat med 228 stycken. Från och med nyår kommer 7 318 personer att låta sin kyrkoavgift gå till Pingst. Det innebär närmare 18,7 miljoner kronor, som fördelas mellan de centrala och församlingarna. En tredjedel stannar i den centrala verksamheten, resten går till de församlingar gåvogivarna angett.

Att ge sin kyrkoavgift till Pingst är enkelt. Det enda som krävs är att fylla i en blankett och skriva under den, samt meddela om man vill att hela avgiften ska gå till Pingst – fria församlingar i samverkan, eller, som i de flesta fall, delas mellan en lokal församling och Pingst. I det senare fallet går 70 procent av pengarna till församlingen.

UR

”Effekten av musiken viktigare än låtarna”

23 låtskrivare i två dygn som skapade över 30 låtar. Och därutöver 110 låtar som skickats in från människor runt om i landet. Så såg det ut när Pingst.se tog temperaturen på det nya Musik i Pingst-projektet.

När Samuel Hector, musikkonsulent i Pingst, svarar i telefonen hörs först bara hög musik. Han skruvar snabbt ner och ber om ursäkt. Han sitter precis mitt i arbetet med lyssna igenom låtar för att avgöra vilka som ska gå vidare och så småningom hamna på den nya cd:n som kommer att släppas i maj nästa år.

Det förra albumet, ”Bara Jesus”, släpptes 2015 och har blivit en stor framgång. Det har sålt bra – omkring 4 000 ex av cd:n och 1 500 nothäften – men det är inte det viktigaste, menar Samuel.

– Syftet med den var ju att

skapa musik som för oss samman som rörelse, ny musik som lyfter församlingar och ger lovsångsledare någonting att arbeta med.

Det är också målet för den uppföljare som alltså är på gång.

Lättare få med folk

Precis som förra gången är det förutom Samuel Hector även Ida Möller, Eric Liljero och Bo-Göran Läckström som utgör projektledningen. Produktionen görs av Mikael Eriksson och Emil Sydhage. Vissa lärdomar finns med från förra gången, och resultatet är att alla blir tryggare när man vet vad det är som ska göras.

– Förra gången var det någonting helt nytt och ingen visste vad det var eller skulle bli, säger Samuel Hector. Den här gången är det lättare att få med folk på tåget, eftersom det finns någonting att visa och alla vet hur det funkar – och att det funkar!

SAMLADE. På låtskrivarhelgen i oktober, som hölls på Hillsong Sthlm Norra i Märsta, träffades 23 personer och skrev över 30 låtar för den nya uppföljaren i projektet Ny musik i Pingst. FOTO: KRISTIN BYSTRÖM

SKAPAR. Göran Leckström, Rickard Sundström och Robinson Mgbah skriver en musik i Pingst.

Innehållet i låttexterna var i fokus redan första gången, och det var bestämt att de skulle handla mer om det gemensamma än det individuella, att de ska vara på svenska och att de ska kunna användas i gudstjänster.

– Det ska vara sånger som går att sjunga tillsammans, inte sånger för solister, säger Samuel Hector. Och så ska det vara låtar som går att göra i både stora och små sammanhang, det vill säga de ska låta bra oavsett om man framför dem till fullt komp eller med en enkel gitarr.

Inför det nya albumet har de också involverat det teologiska nätverket i Pingst ännu tydligare.

– Vi har hört av oss till dem och frågat om det finns några ämnen eller teman som de tycker att vi sjunger för lite om i dag, och som vi borde lyfta fram mer.

Det de fick in som svar hand-

lade om perspektivet av Gud som Skaparen, att lyfta upp Gud i lovprisning, och att vi behöver sånger om det eviga hoppet, särskilt i så oroliga tider som de vi lever i nu.

– Jag hoppas att sångerna i projektet leder till att vi får växa samman ännu mer, säger Samuel Hector. Egentligen är det inte sångerna som är det viktiga, utan effekten av sångerna, att vi som rörelse tar vårt uppdrag att nå människor på allvar.

Positivt mottagande

Mottagandet av ”Bara Jesus” har varit mycket positivt.

– Bara för att det här finns betyder det ju inte att de här sångerna är någonting som församlingarna måste använda. De finns som en möjlighet, ett material att plocka ur precis som man plockar från andra håll. Att vi som rörelse kan skapa någonting för vår tid är vi mycket glada för.

Flera nya låtskrivare medverkar och det här projektet är också ett sätt att fånga upp unga och andra nya talanger som vill jobba med musik inom rörelsen. Mot slutet av året kommer tolv låtar att ha valts ut ur det material som kommit in. Därefter ska

FAKTA Ny musik i Pingst 2

Medverkande: Josefina Gniste, Ida Möller, Agnes Grahn, Samuel Hector, Eric Liljero, Alfred Nygren m fl

Antal låtar: 12

Släpps: maj 2017

sång till en ny cd i Pingsts satsning Ny

FOTO: KRISTIN BYSTRÖM

det spelas in och produceras färdigt, och den nya cd:n kommer ut i maj 2017.

Bland de medverkande finns utöver projektledningsgruppen bland andra Josefina Gniste, Agnes Grahn och Alfred Nygren. Urban Ringbäck, som också var med under låtskrivarhelgen i oktober, är som en nestor för hela projektet.

Återkommande projekt

Drömmen är att det här ska kunna bli ett återkommande projekt framöver, enligt Samuel Hector. Allra helst vill han få möjlighet att producera ett liknande koncept som är mer inriktat på ungdomar och deras gudstjänster.

– Vartannat år är en ungdomsskiva, och vartannat år är en som är för alla åldrar, säger han. Det vore en logisk utveckling, men det finns än så länge ingen konkret plan.

Genom kontakter med den norska pingströrelsen finns också förhoppningar om att kunna nå utanför Sveriges gränser.

– Vi har ju en tradition i svensk pingströrelse av täta kontakter med Norge, konstaterar Samuel Hector.

CAROLINA KLINTEFELT

Pastorskonferens med internationella gäster

I början av januari möts återigen pingstpastorer, som tillhör nätverket Pingst Pastor, till konferens i Stockholm. Flera internationella gäster kommer att medverka och bland annat lyfta situationen för förföljda kristna och teologiska principer för församlingstillväxt.

Pingst Pastor hålls på hotell Clarion Sign i centrala Stockholm mellan 11 och 13 januari 2017.

– Jag ser fram emot några dagar av gudsmöte, gemenskap och undervisning, säger Daniel Alm, föreståndare för Pingst. Vi kommer att fokusera på samtal i frågan om frälsning och lyfter också utmaningen i att starta nya kyrkor i Sverige.

Många olika talare kommer att medverka, både från Sverige och andra länder. En av årets internationella gäster är broder Reza, en lokal medarbetare inom Marco Polo-projektet som Pingst i Västerås leder. Visionen är att nå turkisk- och persisktalande folkgrupper med friheten i evangeliet om Jesus. Broder Reza kommer att berätta om situationen för kristna i Iran, men också visa på hur Guds rike växer och att många blir Jesu efterföljare.

– Jag hoppas också kunna

MEDVERKAR. Broder Reza är en av talarna under kommande Pingst Pastor-konferens. Han kommer att lyfta situationen för kristna i Iran. FOTO: NICLAS COLLÉN

dela lite av min vision om evangelisation, lärjungaträning och församlingsplanering i Iran, säger han till Pingst.se.

Teologi för växande

Rob Ketterling är grundare och ledare för River Valley Church i amerikanska Minnesota. Han finns också med under Pingst Pastor för att dela med sig av teologiska principer för en växande församling.

Erwin McManus, grundare och pastor i Los Angeles-församlingen Mosaic, medverkar då ämnet är Pingst i tiden och framtiden.

Samtalet kring frälsningen kommer att inledas av Dan Salomonsson, pastor i Uppsala.

Sedan följer panelsamtal lett av David Sundström och Ulf Sundkvist.

Praktiska exempel på församlingsplanering kommer att lyftas på torsdagseftermiddagen och då medverkar Staffan Hellström, Forshaga, Sven Bengtsson, Skövde, Lydia Mörling, Flemingsberg, och Anders Olsson, Göteborg.

På torsdagen finns möjlighet för deltagarna att välja mellan fyra olika seminarier med rubrikerna Att vinna asylsökande och nysvenskar, Den vanliga församlingens möjligheter, Hur förbereder och genomför man en bra predikan? och Hur leder man team och utvecklar sina medarbetare?

På konferensens sista förmiddag blir det intervju och samtal med hockeytränaren Per Hånberg. I avslutningssamlingen talar Urban Ringbäck, pastor i Smyrna Göteborg.

Under dagarna leds lovsången antingen av Josefina Gniste och Samuel Hector eller av ett team från Hillsong, Stockholm.

ULRIKA RAMSTRAND

Fotnot: För att kunna delta i konferensen krävs medlemskap i nätverket Pingst Pastor.

Anmälan görs via hemsidan <http://www.pastor.pingst.se/>

Hela världen här och nu

IBRA, Pingst och Pingstkyrkan i Uppsala inbjuder den 13–15 januari till en konferens om onådade folk och flyktingar. En av de medverkande är migrationsverkets f generaldirektör Michael Ribbenvik, som kommer att ge ett helikopterperspektiv på flyktingfrågorna.

”Hela världen här, nu” heter konferensen som inleds på fredagseftermiddagen med anmälan, mingel och mat. Därefter följer ett missionsmöte, där Karl

Härgestam talar. På lördagsförmiddagen får deltagarna lyssna till Michael Ribbenvik och efter ett fikaavbrott kommer goda exempel att delas och tips på verktyg som appar, radioprogram och annat att ges.

Konferensen avslutas i och med söndagsförmiddagens gudstjänst, där värdpastor Dan Salomonsson predikar.

Fokus under helgen kommer att ligga på onådade folk, på integration och missionsutmaningen. Många församlingar runt om i landet har just nu en

historisk möjlighet att nå en rad olika folkgrupper. Hur kan församlingarna mobilisera för att göra sitt bästa ”i en tid som denna”, kommer att vara en av ingångarna.

Den som vill delta i konferensen behöver föranmäla sig. Det görs via hemsidan www.pingst.se. Deltagaravgiften är 400 kronor och inkluderar mat. Grupprabatt tillämpas om det kommer flera från samma församling. Då blir priset 300 kronor för tre personer och uppåt.

UR

Johanna har ett nobelt uppdrag

När man växt upp i en församling, jobbat som ungdomsledare, lett lovsångsteam och dessutom gått i en körskola så har man skaffat sig scenvana. Och då är det inte så mycket märkvärdigare att tala inför fullt med kungligheter, Nobelpristagare och festklädda människor i Blå Hallen än att hålla i en ungdomssamling för femton personer, tycker Johanna Kuniholm.

Johanna Kuniholm har just gjort sitt andra år som presentatör av Nobelpristagarna vid den stora banketten i Blå Hallen. Ett hedersamt uppdrag som det går att söka till genom Stockholms studenters centralorganisation vart fjärde år och som kräver ett fyraårigt åtagande och att man är student under hela den tiden.

Johanna läser på Kungliga tekniska högskolan, ett femårigt program som innebär att hon både blir ingenjör och gymnasielärare i matte och fysik. Kanske är det därför som hon känner mest för fysikpristagarna, även om hon självklart imponeras av dem alla.

Hon såg en annons om möjligheten på Facebook för ett par år sen och skickade in ett ansökningsbrev, kom vidare till intervju och fick också hålla i en presentation, ungefär som en slags audition kan man säga.

Uppdraget gick till henne, men det första året fick hon skugga den dåvarande presentatören och sedan ta ansvaret fullt ut förra året. Likadant i år, och sen är det hennes tur att ha nästa presentatör som skugga nästa år. På det viset blir det en viss kontinuitet i uppdraget.

Varje tal som inleds med orden "Det är en stor ära att få presentera ..." vid banketten ska hållas på svenska, på pristagarens modersmål, och på engelska.

vilka som tilldelas priserna och vilka av dem som väljer att tala avgör vilka ytterligare språk som Johanna behöver träna in. Förra året talade hon exempelvis på ryska för litteraturpristagaren Svetlana Aleksijevitj.

– Det är mitt ansvar att öva in själv, men med det kontaktnät jag har genom kyrkan så kan jag nästan alltid hitta någon som kan hjälpa mig, konstaterar Johanna.

Visst kan det vara lite svårt att hitta rätt uttal, men Johanna tror att hon har god hjälp av sitt musiköra och att ha sjungit på andra språk genom åren.

Hon tillhör Aspnäskyrkan i Järfälla utanför Stockholm, där hon efter gymnasiet också gjorde praktik under sitt år på Teamträningsskolan. Hon jobbar fortfarande ideellt med ungdomarna i församlingen och har tidigare lett dansaktiviteter för barn och ansvarat för lovsångsteam. Att förra årets julfest för ungdomarna i församlingen hade Nobeltema var ingen slump.

Hon sitter också i styrelsen för Pingst ungs Stockholmsdistrikt.

Strikt klädkod

De kvinnliga studenterna som medverkar i Nobelfesten ska enligt klädkoden bära svart lång klänning, studentmössa och vita handskar. Allt fixat redan till förra året, så i år blev det enklare. Johanna tycker självklart att det är ett roligt uppdrag, men jag undrar om det inte tar väldigt mycket tid och sinkar hennes studier, men det tycker hon inte.

– Nej, det är inte så farligt, säger hon. Några sammanträden blir det och så får man öva själv hemma framför spegeln.

Förra året gjorde både Sveriges television och ett japanskt tevetbolag reportage om hennes förberedelser.

Den goda maten får hon njuta av under festen tillsammans med

ett 60-tal andra studenter som har uppdrag som fanbärare eller marskalkar. De får sitta i Paulirummet, som gränsar till Blå Hallen.

Johanna presenterar Nobelstiftelsens ordförande allra först, varefter han utbringar en skål, och sen följer presentation av kungen, som också utbringar en skål. Sen får hon "ledigt" ända tills det är dags för pristagarna i fysik, kemi, medicin, litteratur och ekonomi att bli presenterade och tala inför alla festdeltagarna, och tv-tittarna.

Behöver inte träna för tv

Jag undrar om hon måste träna sig på att titta in i tv-kameran, men det behövs inte. Det är för de församlade i Blå hallen hon gör sitt uppdrag. Att hon kan synas på tv verkar vara en bisak.

Nervös är hon inte.

– Nä, jag tänker bara att jag ska upp på en scen och säga det jag ska. Det har jag ju gjort i kyrkan massvis med gånger, det är inte så stor skillnad egentligen.

Vi pratar om att man kan bli rörd av människor som forskar och gör insatser för mänskligheten.

– Förra året talade kemipristagaren om betydelsen av bra lärare och det gjorde mig rörd, kanske för att jag själv håller på och utbildar mig till lärare.

Johanna blir som presentatör inbjuden till mingel dagen innan Nobelprisutdelningen då alla pristagarna är på plats och tycker att det är ganska coolt, även om hon kanske inte får tillfälle att hälsa på alla.

Alla studenter är välkomna till dansen i Gyllene salen när taffeln har brutits och dit kommer ibland också Nobelpristagarna.

– Det är verkligen roligt att få vara med på en så här magnifik fest med en så högtidlig aura.

ULRIKA RAMSTRAND

REDO FÖR FEST. Johanna Kuniholm i sin roll som medverkar i Nobelfesten.

studentmössa och svarta klänning, som är ett måste för de kvinnliga studenterna

FOTO: SARA LINDBÄCK

Libris lanserar ny klassikerserie

■ Libris förlag lanserar en ny serie med klassisk kristen litteratur. Tre titlar har kommit ut under

hösten, Dietrich Bonhoeffers Liv i gemenskap, Gunnell Vallquists Steg på vägen och Thomas Mertons Vägen till kontemplation. Böckerna är formgivna av Lotta Köhlhorn och till varje bok finns också en mugg med samma mönster. Totalt planeras nio titlar i serien.

– Böckerna vill hjälpa nutida läsare att hitta fram till dessa klassiska ämnen och författare. Serien vill även introducera enskilda böcker som kanske inte är kända för alla eller som inte har varit utgivna på svenska tidigare, säger förläggare Peter Eriksson.

CK

Ny bok om missionärliv

■ Ett stycke svensk missionshistoria har kommit ut som bok. Henry Stålgren var, tillsammans

med sin fru Anna-Carin, under många år verksam inom svensk pingstmission i Burundi och Rwanda, bland annat som rektor för svenska skolan i Bujumbura.

Under sina år där fick de vara med om många dramatiska upplevelser, och fick även vara med i arbetet med att lämna över missionsarbetet till nationella ledare. Folkmorden som ägde rum i Rwanda kom också att prägla dem djupt. Boken ges ut av Narin förlag.

CK

Musikminnen när Göte Strandsjö firades i Malmö

■ Omkring 500 personer samlades i Europaporten i Malmö helgen den 14–16 oktober för att fira Göte Strandsjö som skulle ha fyllt 100 år i år. På fredagskvällen hölls en minneskonsert då 14 solister framförde sånger av Göte Strandsjö. Under lördagen blev det förutom körkonsert med sångkavalkad även panelsamtal som lyfte fram olika sidor av Göte Strandsjö som kompositör, sångare, musikledare och person. Dottern Agneta Strandsjö medverkade och berättade om sin pappa, som även hade mörka stunder av oro och tvivel. I grunden var han dock glad och uppmuntrade många. Göte Strandsjö var professor vid Musikhögskolan i Malmö. Han skrev förutom över 800 sånger även verk för orkester, och han var verksam som musikledare i Pingstkyrkan i Malmö i omkring 40 år.

Göte Strandsjö avled 2001.

CK

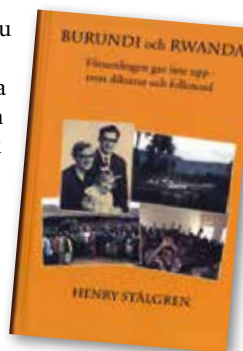
Klassiker för pingstpastorer?

■ Sport for Life, som är en del av Pingst ung, utmanar pingstpastorer att genomföra en svensk klassiker under 2017. En svensk klassiker består av fyra olika moment; Vasaloppet, Vätternrundan, Vansbrosimningen och Lidingöloppet.

Johan Lagerbeck på Sport for Life har tagit initiativet till utmaningen tillsammans med Samuel Lewinson, som är pastor i Strängnäs.

De menar att många församlingar gärna investerar i sina pastorer genom att skicka dem på inspirations- och missionsresor. Nu tycker de det är dags att fokusera på pastorernas hälsa.

UR

Praktik på andra

Just nu finns 14 PMU-praktikanter i verksamhet på olika platser i världen. Här kommer några glimtar från tre av dem, Sara och David i Sri Lanka och Moa i Sierra Leone.

AMBITIÖS TALANGJAKT

David och Sara Norberg gör sin PMU-praktik i samarbete med den lankesiska organisationen Fridsro, som arbetar med huvudfokus på barn. De inledde sin praktik i den svalare och bergigare delen av landet, där teodlingarna finns och där arbetarna är mycket fattiga.

Just nu är vi ju i Nuwara Eliya, en by uppe i bergen med vackra teplantager runt om. Här driver Fridsro en förskola, dagis, yrkesutbildning i form av en sy- och vävstuga och en Barn/ungdomsklubb. Vi har varit mest engagerade i barn/ungdomsklubben. Vi har till exempel firat barnens dag med lekar, dans och ballonger.

För ett tag sen hade vi en talangjakt med ungdomarna, då vi fick uppleva en och en halv timmes program med danser av olika slag, sång, drama och tal. Jättekul och ungdomarna var väldigt ambitiösa och levererade storartat!

David och Sara Norberg

FATTIGDOM OCH KÄRLEK

Moa Larsson befinner sig i Sierra Leone och började sin praktik i staden Freetown där hon och praktikkompisen Rebecca hjälpte till på en förskola. Nu finns hon på en förskola i Kenema. Lite resor runt om i landet kommer det också att bli tillsam-

VARDAG. Moa Larsson gör praktik i Sierra Leone. Den mesta tiden ägnar hon åt att hjälpa till på en förskola.

FOTO: MOA LARSSON

mans med praktikanten Simon, som jobbar med att kartlägga landets frikyrkor.

Jag trivs jättebra! I början var det lite jobbigt med stor omställning men nu har man kommit in i rytmen och lärt känna familjen och mina praktikantkompisar bättre! I Freetown var vi ganska passiva och observerade mest till en början eftersom allt var så annorlunda. Men även det blev lättare när man lärde känna fröknarna och barnen.

Landet är ett av de fattigaste i världen och det märks varje dag. Vägarna är så dåliga och det finns inget fungerande system för nåt, mycket korruption och låg levnadsstandard. Men det är nyttigt att se en annan sorts värld och trots allt det som inte är så bra har jag träffat så varma och välkomnande människor! Här är familjen så viktig och det märks verkligen, vi får så mycket kärlek från höger och vänster.

Det ska bli jättespännande att se och besöka olika kyrkor på olika ställen i landet också.

Moa Larsson

LEKFULLT. David Norberg i Nuwara Eliya, där han och Sara framför allt jobbar med aktiviteter för barn.

FOTO: SARA NORBERG

UTMANING. Att tvätta kläder i Sierra Leone är lite knepigare än hemma i Sverige.

FOTO: PRIVAT

FAKTA PMU-praktik

- Den som är mellan 20 och 30 år kan tillsammans med en församling ansöka om praktik utomlands.
- Ansökan om praktik 2017/2018 ska vara inlämnad senast 1 mars.
- Vilka länder som är tillgängliga för praktik varierar från år till år.

- På PMU:s hemsida finns information om hur man söker, hur praktikperioden förbereds och läggs upp och vad som gäller när du kommit hem. www.pmu.se/praktikant
- Från och med årsskiftet är Andreas Svedman praktikant-handläggare och kan nås på 08-608 96 00

sidan jorden

SAMLADE. Sara Norberg tillsammans med ett gäng barn och unga i Nuwara Eliya i Sri Lanka.

FOTO: DAVID NORBERG

NYTT LIV. I byn Mangri i nordvästra Nepal har PMU och Smyrnaförsamlingen i Göteborg byggt ett elevhem för flickor så att de kan gå i skolan. Tidigare bodde de inneboende hos familjer som utnyttjade dem i hushållsarbetet.

FOTO: MATILDA HECTOR

Flickor i Nepal utnyttjades som gratis arbetskraft

De fattiga flickorna från den avlägsna byn var inneboende i familjer i den större byn för att få möjlighet att gå i skolan. Men istället för studiero fick de slita ut sig på hushållsarbetet. Nu har PMU och Smyrnaförsamlingen hjälpt flickorna genom att bygga ett skolhem.

En miljon barn i Nepal går inte i skolan. Många har aldrig ens börjat skolan, och av dem som har börjat slutför vart tredje barn inte de första fem åren av sin skolgång.

Eftersom man inte har skolplikt i Nepal är det föräldrarna som bestämmer om barnet ska

gå i skolan eller inte. Många gånger skickar de hellre sönerna än döttrarna till skolan, eftersom flickorna inte bidrar till familjens ekonomi när de gifts bort. Flickorna behövs också i hushållsarbetet, med att passa småsyskonen och jobba ute på fälten.

Måste flytta hemifrån

För flickorna inom minoritetsgruppen karmarong, som bor i otillgängliga bergsbyar i nordvästra Nepal, är den enda möjligheten att kunna gå i skolan att flytta hemifrån. Många flyttar till byn Mangri, där en av de få högstadieskolorna finns.

Till en början bodde flickorna

inneboende i familjer i byn. Men de utnyttjades som gratis arbetskraft av värdfamiljerna och fick därför inte någon tid över till att sköta sina studier. Tillsammans med Smyrnaförsamlingen i Göteborg bestämde sig PMU för tre år sedan att finansiera byggandet av ett elevhem för flickor som flyttat till Mangri för att gå i skolan.

Tillåts vara barn

I dag bor 36 flickor, som går i klass sex till tolv, på hemmet. På hemmet tillåts de vara barn och de enda hushållssysslor de behöver utföra är att laga sin egen mat och att hålla rent i sina rum. De får också hjälp med läxorna

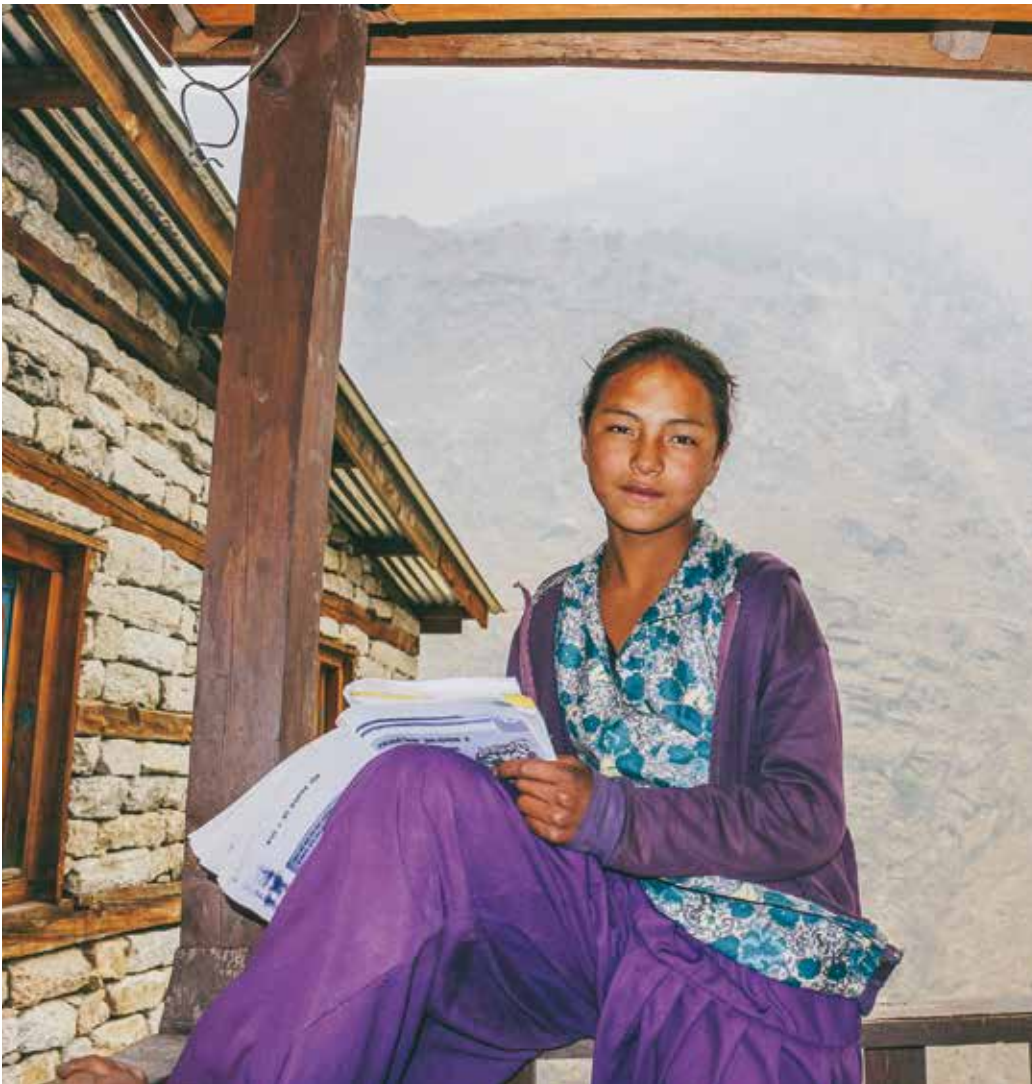
på sitt modersmål karmarong och studietid är obligatoriskt för alla boende.

– De flesta flickorna brukade misslyckas med slutproven. Men efter att de flyttat till elevhemmet har deras inlärningsprocess blivit bättre. Flickorna från elevhemmet klarar nu proven, berättar Ganga Ram, rektor på Buddha högstadieskola.

Förhoppningen är att de efter studietiden återvänder hem och är med och bidrar till att utveckla sina byar.

– Om man utbildar sina döttrar, så utbildas hela familjen, tror Sabitri Acharya, engelsklärare i Mangri.

MATILDA HECTOR

TRIVS. Yanjen har bott på elevhemmet i två år.

FOTO: ELISABETH HAMMARBERG

Yanjen fick ingen studiero

”Det tar en dag för mig att gå från min hemby Serog, till Mangri där jag går i skolan.

Innan jag flyttade till elevhemmet här i Mangri bodde jag hos en familj. Men de tvingade mig att jobba.

Jag vaknade tidigt varje morgon för att koka te och laga mat, och på kvällen efter skolan fortsat-

te jag göra hushållsarbete. Först när de hade somnat fick jag tid att göra mina läxor. Det var väldigt tufft för mig.

Jag kom till elevhemmet för två år sedan. Mina föräldrar flyttade mig hit för att de ville att jag skulle få en bättre framtid och ett lyckligare liv. Här behöver jag bara laga min egen mat. Det

bästa med att bo här är att jag har gott om tid till att plugga. Det gör stor skillnad för mig. Här har jag också fått lära mig disciplin.

Om jag klarar av skolan tror jag att mina föräldrar kommer att skicka mig till universitetet. I framtiden drömmer jag om att jobba som barnmorska.”

Yanjen Lhamulana, 13 år

FAKTA Årets julkampanj: Barnens rätt – vårt ansvar

► I PMU:s kampanj Barnens rätt – vårt ansvar, samlas medel in för att ge barn en bättre framtid. Pengarna går till arbetet med flickorna på elevhemmet i Nepal, men också till andra barnprojekt världen över som till exempel ett projekt som fokuserar på att jobba mot könsstym-

ning i Kenya, eller med att ge barn på flykt från Syrien en meningsfull vardag.

► Swisha din gåva till 90 00 50 6, märk din gåva ”Barnens rätt”.

► Sms:a BARNENS RÄTT till 72 980 för att ge 100 kr.

► Plusgiro 900050-6, märk din gåva ”Barnens rätt”.

► Se filmen om flickorna på elevhemmet i Mangri. Ladda ner den på www.pmu.se.

► För kampanjmaterial gå in här: <https://pmu.se/vart-ansvar/#>.

Billy Johansson.

FOTO: PRIVAT

Smyrna började samarbetet i Mangri

PMU är de svenska pingstförsamlingarnas egen biståndsorganisation. Utan församlingarnas engagemang kan PMU inte driva samarbeten ute i fält.

En av de församlingar som stödjer arbetet i Nepal finansierat är Smyrnaförsamlingen i Göteborg. Billy Johansson tog initiativet.

Varför valde Smyrna att stödja elevhemmet i Mangri?

– 2011 besökte vi Mugu-distriktet och bland annat byn Mangri, tillsammans med partneren United Missions to Nepal, UMN. Vi hörde om behovet av grundläggande skolutbildning för flickor, och samtalade med olika personer om hur det skulle kunna bli en förbättring. De nämnde att ett elevhem skulle kunna förbättra möjligheterna för flickor i avlägsna byar att kunna gå i skolan. Därefter beslöt vi att finansiera byggandet.

Vad såg du där som gjorde intryck på dig första gången?

– Människor som lever så långt ifrån det vi kallar civilisation, under mycket knappa förhållanden i ett tufft klimat och utan det mesta av vad vi ser som nödvändigt.

Vilken förändring har du sett sedan elevhemmet öppnade?

– Flickor som studerar med liv och lust! Flickor med motivation att utbilda sig, många med höga målsättningar. Det finns nu en stark vilja att arbeta vidare för att se en socio-ekonomisk utveckling i området.

MATILDA HECTOR

INSPIRATION

FÖR IDEELLA FÖRSAMLINGSLEDARE

Lovsång, bön, gemenskap, bibelstudium, panelsamtal, seminarier och nattvard. Allt fanns med på de tre regionala ledardagarna i Umeå, Västerås och Jönköping. Tillsammans samlade de närmare 2 000 personer från nästan 200 olika församlingar.

Ledardagarna var de första, som Pingst inbjöd till sedan nätverket Pingst Ledare skapades, som en uppföljning av Pingst Ledarutveckling. Fokus ligger på de ideella ledarna i församlingarna. Programmet följde i stort sett samma upplägg på de tre olika orterna.

Johan Lagerbeck, som tillsammans med Karolina Toftgård fungerar som projektledare för Pingst Ledare, säger att antalet deltagare blev ungefär som förväntat. Möjligen med undantag för Jönköping, där fler skulle fått plats.

I Västerås, där Pingst.se är med tillsammans med cirka 630 personer till, inleds dagen efter incheckning med en kort film, där Daniel Alm, föreståndare för Pingst, bland annat talar om att en sund pingströrelse har ett hjärta för människor med behov.

HIT HAR FRAMFÖR ALLT ledare från Melansverige kommit. Pingstkyrkan i Södertälje har ordnat med en buss för sina deltagare, från Edsbyn kommer också en buss med ett 30-tal personer och från Söderhamn hela 57 personer.

I en alldeles proppfull Pingstkyrka med alla extrautrymmen tillgängliga fortsätter

dagen med lovsång och tillbedjan under ledning av Pingsts musikkonsulent Samuel Hector tillsammans med lokala förmågor. Tonen sätts direkt, bland annat i sången ”Vår Gud är stor, större än allt, Hans namn är högt, högre än allt”.

SEDAN FÅR ALLA dagens deltagare lyssna till Daniel Alm, som inleder med en kort beskrivning av vad som präglar vår tid; ensam är stark, enfrågeengagemang, och fokus på det publika. Utifrån detta lyfter han vikten av att kyrkan utgör en motkultur och slår fast att Gud kan använda alla, som ställer sig till förfogande för honom.

– Jesus är det som verkligen behövs. Är han med så spelar våra resurser mindre roll. Det rike vi tillhör och den kung vi tjänar

” Jesus är det som verkligen behövs. Är han med så spelar våra resurser mindre roll. Det rike vi tillhör och den kung vi tjänar kommer att förse oss med det vi behöver och ta oss igenom det vi möter.

Tingleth Malkey.

FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

kommer att förse oss med det vi behöver och ta oss igenom det vi möter.

Pingströrelsen föddes ur en andlig längtan och hunger och Sverige behöver höra om kraften från Jesus, slår han fast och menar att det är viktigt att vare sig lägga till eller dra ifrån något från evangeliet. Han utgår från Markus 8:10-21, där lärjungarna bekymrar sig för om de ska ha nåt att äta, trots att de alldeles nyss varit med om ett brödunder.

– Jesus är vårt dagliga bröd. Längtar vi efter honom? frågar han retoriskt. ▶

VAD BEGÄR VÅR TID?

TECKEN?

DIVIDUALISM

TRIBALISM

PUBLIKDEMOKRATI

ANALYSERAR. Vad begär vår tid? Daniel Alm inleder sin undervisning med att teckna en bild av vad som präglar vårt samhälle i dag.

FOTO: ALEXANDRA JENNERSJÖ

GEMENSKAP. I den avslutande gudstjänsten firades nattvard.

FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

SAMARBETE. Grupparbete i seminariet om Gudstjänsten och musiken.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

LOVSÅNG. Lovsång och tillbedjan fick stor plats under musikkonsulent Samuel Hector.

Daniel Alms undervisning följs av ett panelsamtal, som spänner kring vad som menas med uttrycksfull andlighet till utmaningar med att integrera nya svenskar i församlingen och om behovet av nya församlingsplanteringar.

DELTAGARNA HAR MÖJLIGHET att via sms komma med frågor till panelen under samlingen. Några citat från samtalet i Västerås:

Chatrine Carlsson: Man kan be starkt utan decibel. Det handlar om tron.

Roger Stenzelius: Det är viktigt att vi är oss själva, genuina, när vi talar om Kristus.

Dan Salomonsson: Det finns ingen motsättning mellan karismatik och intelligens.

Marcus Sönnnerbrandt: Cellgrupperna kan vara en fantastisk nyckel till att mötas över etniska gränser. Det räcker inte med att vi håller gudstjänst i samma hus.

Per-Johan Stenstrand: De som leder för-

samlingarna kanske inte är entreprenörstyperna som startar församlingar.

Lunchen tar en timme och består av dricka och wrap och kyrkans café räcker inte till på långa vägar, så man får sitta där det går. Ljudnivån i kyrkans lobby blir hög när många människor hälsar på gamla bekanta eller hittar nya vänner att dela erfarenheter med, eller passar på att köpa böcker som Pingst Ledare rekommenderar.

PÅ EFTERMIDDAGEN erbjuds seminarier i en rad olika ämnen. I Västerås hålls fyra av dem i olika lokaler i kyrkan, medan resten hålls i en närliggande skola.

Under två timmar med en paus för fika mitt i får deltagarna chans att fördjupa sig i följande ämnen; Starta församling, Att leda församlingen till utveckling, Lärjungaskapande, Smågrupper, Media och teknik, Socialt engagemang, Onådada folk, Glo-

bala utmaningar och svensk pingstmission, Second hand som viktig resurs för församlingen, Bön – församlingens motor, Själavård – Församlingen som en helande miljö, Trons försvar, Gudstjänst – predikan och mötesledning, Gudstjänsten och musiken, Att leda de minsta till Jesus, Att göra unga människor till lärjungar, Forum med fokus på unga vuxna och församling, Integration – framtidens kyrka, Så når vi Sverige genom idrotten, Frivilligarbete och Alla kan läsa Bibeln.

SOM AVSLUTNING FIRAS nattvard och möjlighet till personlig förbön ges. Men innan dess är det Tigleth Malkey, som startat Södertäljekyrkan (numera en del av Stockholm Hillsong) som predikar, eller kanske snarare delar sitt vittnesbörd.

Han berättar om hur han kom till personlig tro på Jesus Kristus genom sin flick-

ledardagarna. Här teamet i Västerås under ledning av

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

vän och bibelläsning. Han som aldrig läst en bok i hela sitt liv läste igenom hela Nya testamentet i modern version och blev tagen av berättelsen om Jesus.

Med en bakgrund i syrisk ortodoxa kyrkan beskriver han hur märkligt det var för honom att delta i ett tältmöte och möta karismatiska uttryck.

Men, efter att först ha bestämt sig för att hålla sig borta från detta, fick han vara med om ett möte med Jesus i sin ensamhet, som totalt förändrade hans inställning och resten är historia som man ibland säger.

– Jag skäms inte för evangeliet, säger han. Jag vill att Gud ska använda mig så att jag får med mig fler.

”Här är jag, sänd mig!” är ett av bibelorden han skickar med alla ledarna, som efter en lång dag återvänder hem till sina församlingar och uppgifterna där.

ULRIKA RAMSTRAND

”Bra att vi får träffas från olika församlingar och se att vi är många som är ledare”

Elvira Hemström, Boden, 20 år

Vilket seminarium gick du på?

– Barn – att leda de minsta till Jesus

Varför valde du att vara med i dag?

– Vi lyckades få med många ledare från församlingen. Eftersom jag arbetar i församlingen så det blev det också naturligt att jag följde med. Det är bra att vi har sådana här samlingar där vi ledare får träffas.

Vad tar du med dig från i dag?

– Jag tar med mig mycket härifrån. På seminariet som jag var på talade de om specialpedagogik och hur man kan arbeta med barn som har speciella behov. Det tycker jag är jätteviktigt att tala om och det är viktigt att uppmuntra dem som är ledare.

Robert Andersson, Gunnarn, 52 år

Vilket seminarium gick du på?

– Trons försvar

Varför valde du att vara med i dag?

– Jag var nyfiken på vad detta var och det kändes som ett bra tillfälle att få träffa andra och utbyta kunskap. Framförallt kom jag hit för att lära mig mer, vilket jag också gjorde på det seminarium som jag gick på.

Vad tar du med dig från i dag?

– Jag antecknade mycket på seminariet. Bland annat om argument när man till exempel talar med sina grannar. Jag fick med mig verktyg och bra boktips.

Enkät med deltagare vid ledardagen i Umeå.

Carolina Sandqvist, Skellefteå, 45 år

Vilket seminarium gick du på?

– Frivilligarbete – rätt person på rätt plats

Varför valde du att vara med i dag?

– Jag tycker att det är väldigt roligt med sådana här samlingar. Det är bra att vi får träffas från olika församlingar och se att vi är många som är med som ledare i våra kyrkor. Jag kom också hit för att få inspiration för det som vi står i hemma i församlingen.

Vad tar du med dig från i dag?

– Det har jag inte riktigt hunnit reflektera över, det landar nog senare. Men jag gillar den goda stämningen som är här.

ALEXANDRA JENNERSJÖ

De onådda folken är här

Via nyhetsrapporteringen hör vi att stora delar av vår värld är på flykt undan krig och förtryck. Det är då lätt hänt att man ställer sig frågande till Guds mening med alla dessa krig, umbäranden och oskyldiga människor som tvingas utstå så mycket lidande och nöd.

Bara under förra året sökte drygt 160 000 av dem asyl här i Sverige. De flesta kom med flyktingströmmen från Syrien, men också från Eritrea, Somalia och Afghanistan. Vissa blir rädda när de tänker på att de ska komma hit med sin kultur och sin religion. Vi har hört i debatterna om de svenska värderingarna att det finns risk för att vår kultur utplånas.

FÖR OSS SOM KRISTNA sätter det våra tankar om mission i ett nytt perspektiv. De onådda folken, långt borta, som ännu inte fått möjligheten att höra om Jesus, de kommer nu till vårt land. De onådda folken är här!

Runt om i landet får vi rapporter från våra kyrkor om hur dörrarna öppnas för flyktingmottagande och språkkaféer. Våra äldre, daglediga och andra volontärer engageras i arbetet för att få våra gäster att känna sig välkomna. Några av flyktingarna kommer att få stanna kvar i Sverige. Andra kommer att få åka tillbaka. Vi och de vet inte hur länge de får vara kvar. Men vi vet att Gud har en plan för vart och ett av dessa människors liv.

I denna situation har vi fått en unik möjlighet att inte bara öppna våra hem och kyrkor, utan också ge dem access till evangeliet. Jag är så glad och tacksam att få vara en del i en rörelse av engagerade kyrkor och medlemmar som ser vårt uppdrag att visa evangeliet för människor här och nu samt ut över hela vår värld!

IBRA HAR TILL FÖRSAMLINGARNAS hjälp skapat radioprogram på arabiska, där man lättasamt får lära sig lite svenska och lite om den svenska kulturen. Inget uttömmande språkprogram, men underhållande och inspirerande, som är tänkta som ett första mjukt steg för församlingen att etablera en relation för att på sikt också kunna dela evangeliet. Programmet finns tillgängligt för att gratis laddas ned på www.ibra.se.

Visionen är klar: Alla folk ska bli nådda med Guds ord. Vi har kallelsen att ge alla access till evangelium. De onådda folken är här nu och vi säger: Welcome to Sweden!

PONTUS FRIDOLFSSON
Verksamhetsledare
Pingst Media

Welcome to Sweden!

Huvudsaken är att lära sig språket.

På köpet får de nyanlända också access till evangeliet.

Welcome to Sweden och till Språkkaféet i Karlstad.

– Det faktum att vi är i en kyrka genomsyrar hela atmosfären här. Alla är välkomna och får ett kärleksfullt bemötande, säger GianCarlo.

Från många olika länder

Eftermiddagen börjar mörkna och GianCarlo De La Paz tändar ljus och ställer fram kaffetermos och smörgåsar. Det är underligt att tänka på att han för några år sedan gick på business school i Manila, Filippinerna. Efter studierna ville han studera i ett land som har multinationella framgångsrika företag – vilka kan lära ut business bättre, tänkte han – och hamnade på universitetet i Karlstad.

Där var han med i en kristen mångkulturell grupp och bestämde sig för att bli en lärjunge och att döpa sig. Han började gå i Pingstkyrkan och upptäckte Språkkaféet. Han såg sin chans att lära sig svenska lite snabbare och att knyta kontakter med människor från olika länder.

Så börjar studenter och flyktingar strömma in. De kommer från uppskattningsvis 15–20 länder för att lära sig svenska. De flesta har muslimsk bakgrund. Volontärer från Röda korset och från församlingen kommer och sätter sig vid borden. En av dem är Eivind Nordby som varit volontär i två år.

– Vi pratar inte så strukturerat, utan jag får anpassa mig efter den jag samtalat med. För några är det grundläggande ord och meningar, och för andra, lite mer avancerade, kan jag arbeta med uttal och grammatik. Efter några månader märks en tydlig skillnad. Många kommer tillbaka och det är roligt att få lära känna varandra lite bättre. Det är väldigt roligt, säger han.

Ledare för Mosaik

Så småningom blev han en av två ledare för Mosaik, som är en introduktion i kristen tro. Det blev så att GianCarlo spenderade mycket av sin lediga tid på Språkkaféet, så när han fick frågan om att vara kafévärd var det lätt att säga ja.

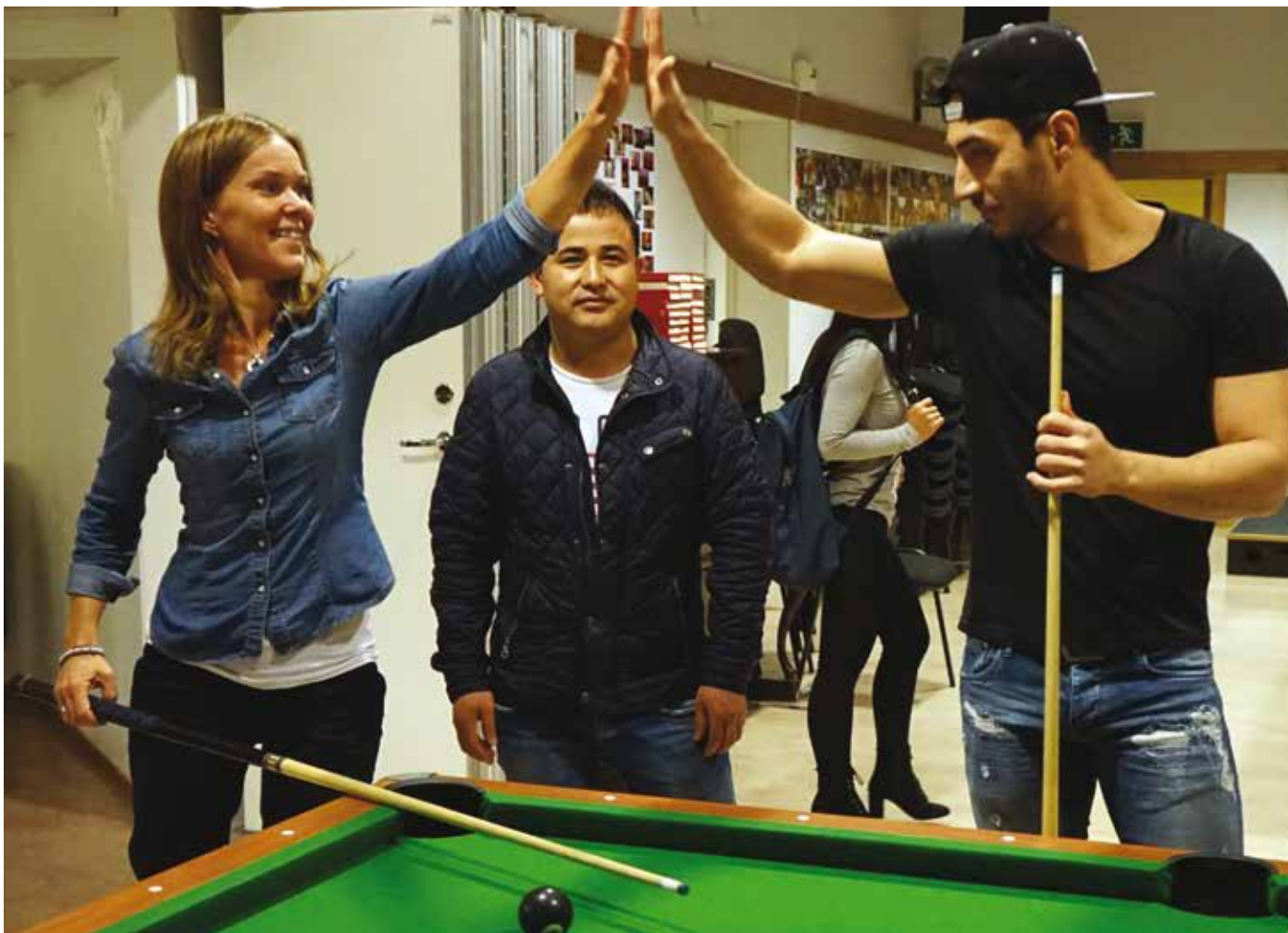
Lär sig svenska

Språkkaféet är en mötesplats för människor med olika bakgrund. Där praktiseras svenska, där för man samtal, lär sig om varandras kulturer och knyter vänskapsband. Det är ett samarbete mellan Pingstkyrkan, kommunen och Röda korset.

SPRÅKTRÄNING. Eivind Nordby har varit volontär på Språkkaféet i två år, en uppgift han trivs med.

FOTO: CECILIE ÖSTBY

MÖTESPLATS. Församlingens barnpastor Jenny Antonson prioriterar att vara med på Språkkaféet.

FOTO: CECILIE ÖSTBY

De flesta onsdagar kommer mellan femtio och åttio personer. De flesta kommer dit för att lära sig svenska. En del är där för att spela biljard och träffa vänner.

Jenny Antonson är barnpastor i församlingen och hon prioriterar att komma till Språkkaféet på onsdagar.

– Jag ser det som viktigt att vara här som kvinna. Många av de som kommer hit har inte i sin kultur att möta kvinnor. Jag blir en representant som visar att kvinnor är jämbördiga i vårt samhälle. Jag känner att det händer något när vi möter varandra

med respekt. Det är även nyttigt för min del att möta män från de här kulturerna och inse att jag inte behöver vara rädd, säger hon.

Korset ständigt synligt

Kyrksalen ligger precis intill med bara en glasvägg emellan, så korset är ständigt synligt. Och efter Språkkaféet är det en samling där man pratar om tron på Jesus. De som vill fördjupa sig ytterligare har möjlighet att vara med i en Bibelupptäckargrupp. Sedan Språkkaféet startade för ett år sedan har femton perso-

ner varit med i en sådan grupp som Svante Hektor och hans fru Anette leder. Svante Hektor är vice föreståndare i församlingen, men har missionär som sin främsta identitet.

– Vi vet inte hur länge, men de onådade folken är här nu. Vi har ett unikt tillfälle att dela evangeliet och att ge möjligheten för fler att bli lärjungar, säger han.

I somras blev nio av Språkkaféets besökare döpta.

En av de första som kom med i en bibelupptäckargrupp var Morteza som är 18 år. Han kom

till Sverige med hjälp av människosmugglare och bor nu på en flyktingförläggning i Karlstad.

– Jag kom från en märklig religion som lärde mig att om jag gör fel så kommer jag till helvetet. Jag var alltid ledsen förut. Sen mötte jag Jesus. Jesus sa: Det räcker att du tror på mig, så är jag med dig och du får evigt liv, säger han.

”Jesus räddade mig”

I somras blev han först andedöpt och sedan döptes han i vattnet.

– Jag kände hur jag blev varm i hjärtat. Jag kände att Gud är evig och så stor. Jesus räddade mig. Mitt förra liv dog och mitt nya liv började här, säger han.

Utänför fönstret är det helt mörkt nu. Samtalen surrar kring borden. Än har den första snön inte fallit, men kylan från regnet sipprar in genom dörren.

– Vädret är en av de saker jag verkligen älskar med Sverige, säger GianCarlo De La Paz.

CECILIE ÖSTBY

FAKTA Tre steg till lärjungaskap

► Språkkafé – är vad som i Lärjungaresan kallas för Access. Det är där vi visar Guds kärlek och möter ett behov hos migranter (språk och integration).

► De som visar intresse för tron kan bjudas med till

Mosaik – som är en samling för unga vuxna med gemenskap i storgrupp i kyrkan där bibelupptäckande är ett viktigt inslag.

► Bibelupptäckargrupper i hemmen med tydlig inriktning på lärjungaskap.

Dessa är dock inte en tre-stegsrakat per automatik utan är snarare olika möjligheter för den som vill utforska vem Jesus är och ta lärjungasteg för att erfara vad tron på honom innebär.

Starta nya församlingar där människorna finns

Nicklas Mörling skriver: Syftet måste vara att ge bestående frukt i form av nya träd som i sin tur bär frukt för att fortsätta fortplanta sig.

Utvecklingen i omvärlden gör vår tid till den mest intressanta av världshistoriens epoker. Trots att jordens befolkning fyrdubb-lats de senaste hundra åren har världen blivit mindre. Främst tack vare den tekniska utvecklingen som skapat förutsättningar för snabba förändringar inom en rad olika områden. Globalt har den kristna kyrkan aldrig varit så stor som nu och det har aldrig tidigare kommit så många människor till tro på Jesus dagligen, som i vår tid. Det är ett roligt och spännande ansvar vi behöver ta vara på.

ETT HÄLSOTECKEN FÖR oss människor är att förmågan att föröka sig. Många har liksom jag och min hustru någon gång upplevt kampen det kan innebära att försöka få barn när det inte fungerar så snabbt och enkelt som man hoppats. De flesta par behöver dock inte uppleva den kampen under alltför lång tid, utan ger liv till en ny generation relativt snart. Enligt SCB:s statistik är det cirka 14 procent av Sveriges kvinnor som frivilligt eller ofrivilligt inte föder några barn alls.

Föreställ dig att det vore tvärtom, att bara 14 procent av kvinnorna födde barn. Det skulle utgöra ett problem för vilket land som helst. Samma sak skulle kunna sägas om olika växt- och djurarter. Den som inte lyckas reproducera sig hotas av utrotning. Ett liv handlar inte enbart om att växa, inte enbart om att vara frisk och stark, utan mycket om förmågan att reproducera sig. Man säger ibland att det som har liv utvecklas eller att det som är friskt växer. Det tror jag oftast är sant, men inte alltid. Däremot tror jag att allt som är friskt kan fortplanta sig.

JESUS SÄGER I Johannes 15:16:

”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut och bära frukt, och er frukt ska bestå.”

Läs gärna den meningen ett par gånger. Att något bär frukt innebär att det också kan fortplantas. Alla vet också att frukt är en färskvara. Man sorterar bort frukt som ruttat eller skrumpnat eftersom den innebär en potentiell hälsorisk. Så när Jesus talar om

Nicklas Mörling är pastor i Tjugofyraryrkan samt koordinator för Pingst församlingsplantering.

bestående frukt kan vi inte förstå honom på något annat sätt än att det handlar om frukt som reproducerar sig.

OM VI TÄNKER ATT det högsta syftet med ett fruktträd är att bära frukt tänker vi för kortsiktigt. Det övergripande syftet måste vara att ge bestående frukt i form av nya träd som i sin tur bär frukt för att fortsätta fortplanta sig. I de flesta fall har en enda frukt dessutom många kärnor i sig och kan i sig själv därför ge upphov till många nya träd. Det avgörande för ett fruktträd är ju inte hur många blommor det har på våren, utan hur mycket frukt det bär på hösten.

Parallellen till församlingen är enkel att dra. Oavsett hur fin den ser ut blir frågan: Har den kraft att fortplanta sig så att frukten blir bestående?

Numera kan vi köpa kärnfria vindruvor på affären. Dessa har naturligtvis inga möjligheter att fortplanta sig men de känns enklare att äta. Låt oss inte odla församlingar som är lättsmälta på bekostnad av sin fertilitet. På den nedersta raden i ekvationen måste det finnas nya lärjungar och församlingar.

PRECIS INNAN JESUS talade om den bestående frukten sa han också:

”Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra. Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och vissnar. Sådana grenar samlar man ihop och kastar i elden, och de bränns upp. Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill och ni ska få det. Min Far förhårligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.” (Johannes 15:5–8)

Jesus säger att om vi förblir i honom bär vi rik frukt. Bär vi inte frukt krävs drastiska åtgärder. Nya lärjungar och församlingar är naturligtvis inte den enda frukt som räknas, däremot är det den viktigaste. Guds rike

verkar bygga på principen om multiplikation.

► Redan i Bibelns första kapitel välsignar Gud människan och befäller dem: ”Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden”. (1 Mosebok 1:28) Det är naturligtvis bara möjligt genom multiplikation.

► När Gud sedan initierar sin frälsningsplan genom Abraham uppmanar han honom att ”Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem, och han sade till honom: Så skall din avkomma bli” (1 Mosebok 15:5). Hur en enda människa kan ge upphov till så många kallas för multiplikation.

► När Jesus berättar den mest grundläggande av alla sina liknelser handlar den om multiplikation, och han avslutar den med att påstå: ”Men en del föll i god jord, och det sköt upp och växte och gav skörd, trettiofalt och sextiofalt och hundrafalt. Och han sade: Hör, du som har öron att höra med!” (Markus 4:8–9)

► När församlingens tidsålder precis inletts ser vi i Apostlagärningarna hur multiplicerandet av församlingar tar fart när ”församlingarna stärktes i tron och växte i antal för varje dag” (Apostlagärningarna 16:5).

MULTIPLIKATIONSPRINCIPEN är grundläggande för hur vi utbreder Guds rike effektivt. På kort sikt kan det ibland se sämre ut och kräva mer men över tid blir resultatet mycket större och bättre. Ju fler människor som är i funktion, desto större blir resultatet. Ju fler församlingar vi planterar desto större blir resultatet, eftersom det tvingar oss in i evangelisation, tjänande och funktion.

Församlingsplantering har alltså inget självändamål utan är enbart ett verktyg för att sätta församlingskroppen i rörelse för att predika evangelium. Det finns naturligtvis många olika modeller för att åstadkomma detta, men målet är alltid att varje enskild troende börjar fungera i enlighet med Apostlagärningarnas inspirerande beskrivning av församlingen.

Församlingar kan reproduceras i olika takt beroende på olika faktorer. I skapelsen har olika arter olika reproduktionstakt och

BESTÅENDE FRUKT. "Om vi tänker att det högsta syftet med ett fruktträd är att bära frukt tänker vi för kortsiktigt. Det övergripande syftet måste vara att ge bestående frukt i form av nya träd som i sin tur bär frukt", skriver Nicklas Mörling.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

det är svårt att jämföra elefanter och kaniner i det avseendet, men båda reproducerar sig. Fort eller långsamt, varje församling behöver vara med och ge upphov till nya församlingar. Om det inte händer behövs drastiska åtgärder.

PÅ SAMMA SÄTT ÄR det mycket viktigt att varje nyplanterad församling har ett inbyggt mål att så snart som möjligt plantera en ny församling. Nya församlingar är nämligen mer benägna att plantera än äldre. En stor majoritet av alla svenska pingstförsamlingar kan plantera en ny församling före 2020. Det finns också församlingar som inte har möjlighet att själva plantera, men som ändå kan vara delaktiga enligt samma principer vi praktiserar i den internationella missionen, med förebedjare, understödjande församlingar, missionärsbesök och egna studiebesök på missionsfältet. Det är ett fullt realistiskt mål för alla nya och etablerade församlingar att vara delaktiga i en ny plantering före 2020.

Vi kan inte längre nöja oss med att använda plusknappen på församlingens miniräknare, även om vi trycker både hårt och snabbt på den. Det är tid för att i större utsträckning använda gångerknappen också. Resultatet kommer att förhållande Gud när vi bär rik frukt!

En viktig faktor för att se detta hända är att vi tillsammans ger utrymme för apostelns funktion. Paulus skriver i Efesierbrevet 4:11–12 att "han gjorde några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare, för att utrusta de heliga till att fullgöra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp"

Apostlar är personer som är redo att betala priset för att röja väg och bryta ny mark och lägga grunden för en ny församling. De är sända för att multiplicera Guds rike i ord och handling, och genom evangeliets kraft beröra nya stadsdelar, förorter och kulturer. Det är ingen uppgift för varken herdar eller lärare.

APOSTLARNAS FINNS redan bland oss. Men de vet antingen inte om det själva eller så är det ingen omkring dem som har lagt märke till vilka gåvor Gud har lagt ner i dem. Båda dessa faktorer är livsviktiga för en biblisk funktion. De kommande arbetarna finns i skörden och många av dem är apostlar. Majoriteten av de arbetare vi kommer att se är ännu inte frälsta.

Lukas 10:2: "Han sade till dem: Skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han skickar ut arbetare till sin skörd."

En annan viktig faktor för att se detta hända är att det i så stor utsträckning som möjligt behöver vara församlingar som planterar församlingar. Detta är det nytestetliga mönstret. Det finns undantag, men för att på bred front bli bra på det måste vi som församlingar göra detta till vår vision och inte bara hoppas på att enskilda pionjärer ska ta egna initiativ och hålla tummarna för att de ska lyckas.

Urbaniseringen fortsätter med full styrka vilket gör att små församlingar i landsbygden tvingas till sammanslagning eller nedläggning. Men i samma takt som människor flyttar till tätorterna behöver vi starta nya församlingar där. Det är den enklaste formen av strategi och det mest naturliga

eftersom församlingen ska finnas där de förlorade finns.

MÅNGA FÖRSAMLINGAR bär kanske på känslan att man inte riktigt klarar av utmaningen att plantera en ny församling just nu. Man är glad om den befintliga verksamheten fungerar. Till församlingarna i allmänhet och församlingsledare i synnerhet vill jag därför skicka med några konkreta utmaningar:

- ▶ Ha en gudstjänst med temat församlingsplantering nu i vinter.
- ▶ Bjud in en församlingsplanterare.
- ▶ Besök en församlingsplantering.
- ▶ Ta upp en kollekt till en plantering i Sverige.
- ▶ Kom till M4 (Pingsts träningsprogram för församlingsplanteringsteam) och träffa flera team som har börjat resan mot att starta en ny församling.
- ▶ Bjud in grannförsamlingarna till samtal och bön. Tillsammans kan ni göra mer!
- ▶ Inkludera ungdomarna i samtalet och bönerna.
- ▶ Sätt upp det på styrelsens dagordning och besluta er för en väg framåt.

HUNDRATALS NYA församlingar kommer att planteras i Sverige de närmaste tio åren och många av dem kommer med största sannolikhet att använda nya former, nya uttryck och nå helt nya grupper av befolkningen som aldrig satt sin fot i en levande kristen församling. Vi lever därför i en oerhört spännande tid och vi behöver stå sida vid sida med minimal prestige och maximal satsning på att gå ut och etablera nya församlingar i vårt eget land.

NICKLAS MÖRLING

Unga får inblick i mission

För några Göteborgstjejer blev höstlovet en första introduktion till Pingsts arbete i Bangkok, Thailand. De följde med på en Key City-resa anordnad av Pingst centralt i samarbete med Smyrnaförsamlingen.

– Syftet är att inspirera unga för mission, säger Annelie Lennartsson, reseledare och Pingsts missionsinspiratör.

Många svenskar reser till Thailand under den kalla och mörka årstiden. Men när de flesta nöjer sig med sol och bad erbjuder Pingst en resa som kan förändra livet för de ungdomar som följer med – och för dem de möter.

Arbetet med att arrangera resor till missionsländer har pågått under många år, och flera lokala församlingar ordnar resor för sina medlemmar till de länder där de är engagerade i olika projekt. Men genom satsningen på Key Cities ("nyckelstäder") har Pingst samlat de resmål som särskilt riktar sig till unga med ett intresse för mission. Städerna det gäller är förutom Bangkok även Kairo och Dar es Salaam.

Under höstlovet bar det av för fyra tjejer i åldrarna 16 till 26 år från Smyrnaförsamlingen i Göteborg, tillsammans med sin ungdomsledare Victoria Runegrund och Pingsts missionsinspiratör Annelie Lennartsson.

– Allt har gått bra, och jag är så tacksam varje gång jag kommer hem ifrån en sådan här resa, säger Annelie.

Vid årsskiftet lämnar hon över uppgiften till Andreas Svedman

när hon själv går vidare till att bli biträdande regionledare för Ibra på Cypern.

Men än så länge har hon fokus på att väcka ungdomars intresse för arbetet ute i världen.

– Vi skapar en mötesplats för ungdomar där de kan träffa missionärer, men också själva få se behoven som finns, säger hon. De blir mycket berörda.

Många unga i storstäder

Att fokus ligger på stora städer beror på att det bor många unga där. Men resenärerna får också följa med till andra orter och ut i byarna. På den här resan träffade de Sara och Markus Ask på PMU:s fältkontor i Chiang Mai, och de fick resa upp till en bergsby utanför staden i sällskap med Mats-Peter Runegrund.

I bergsbyn hade de en samling med byborna, men sedan ombads de också att gå från hus till hus och be för människor.

– Folket i byn sa att de fick besök av änglar, säger Annelie med ett leende.

Under resan fick de också dela sin tro genom att tala och sjunga inför andra, både i gudstjänster och i radio, genom Ibras mångåriga samarbetspartner Way of Life. De träffade också studenter på Café Entrance Coffee Shop and Studio, som varje vecka har "English Corner" där besökarna får en chans att öva på sin engelska. De var även på gudstjänst hos missionärerna Paulina och Daniel Brolin och besökte ett arbete som når ut till den muslimska befolkningen i Bangkok.

GLADA. Fyra tjejer från Göteborg var årets deltagare på Pingsts Key City-resa till

Mötet med fattigdomen kan ibland vara jobbig, även om resorna planeras med hänsyn till ungdomarnas ålder och erfarenheter.

– Det kan vara smärtsamt att se hur människor har det, men det är så här verkligheten ser ut. Och att leva i en skyddad verkstad hela livet är inte heller bra, konstaterar Annelie. Dessutom har vi ju faktiskt någonting att bidra med!

– Det jag tar med mig efter den här resan är sanningen att Jesus verkligen är vårt enda hopp, säger Victoria Runegrund.

Att mäta resultaten av sådana

här resor är inte så enkelt, men det är heller inte det viktigaste, menar Annelie.

– Vi ser att de ungdomar som följer med påverkas av mötet med människor som brinner för någonting och faktiskt också gör någonting, säger hon. Men de är unga och det är svårt att säga om det här gör någonting för resten av deras liv. Vi hoppas att det ska vara ett säningsarbete, och att det ska göra att fler ungdomar får upp ögonen för missionen. Om inte annat kan de bli entusiastiska hemmasupportrar!

Victoria lyfter fram hur ungdomarna växer och kliver fram

Bangkok, Thailand.

FOTO: VICTORIA RUNEGRUND

under en sådan här vecka. Det var tydligt både på plats i Thailand och på hemmaplan efteråt.

– Det är en geografisk resa, men också en resa i sitt lärjungaskap att åka iväg och utmanas på ett sånt här sätt.

Strategiskt viktiga städer

Resorna arrangeras alltid i samarbete med lokala församlingar som har ett aktivt missionsengagemang i de städer dit resorna går. Nästa Kairo-resa ser ut att kunna bli till sommaren nästa år, annars är det höstlovet som har varit i fokus sedan förra året då man startade Key City-

satsningen. Städerna är valda för att de är strategiskt viktiga för svensk pingstmission och för att det finns ett långvarigt arbete där, men också just utifrån andelen ungdomar i befolkningen. Det finns förstås också ytterligare många städer som man skulle kunna besöka, men de tre utvalda städerna är ett pilotprojekt för satsningen, som man hoppas ska växa vidare i nära utbyte med svenska pingstförsamlingar.

– Utan de lokala församlingarna kan vi inte göra någonting, stryker Annelie under.

CAROLINA KLINTEFELT

DELTAGARE. Det första kurstillfället på självårdsutbildningen på Kaggeholms slott samlade 18 deltagare. Ytterligare tre kurstillfällen med självstudier i mellantiden står på programmet innan den ettåriga utbildningen är avslutad.

FOTO: PRIVAT

Självårds- utbildning på Kaggeholm igång

I mitten av november startade en ny omgång av självårdsutbildningen på Kaggeholms folkhögskola. Målet är att ge deltagarna verktyg för att möta människor i samtal. 18 personer har börjat på utbildningen, som leds av Ingrid Svanell.

Utbildningen har växt fram utifrån behovet av att självård växer inom och utanför församlingen, och att allt högre krav därmed ställs på pastorer och självårdare. Utbildningen pågår under ett år med fyra utbildningstillfällen och egna studier dessemellan. Varje deltagare behöver ha en rekommendation från sin församlings föreståndare eller ordförande.

Deltagarna kan välja mellan att specialisera sig på självårdande samtal med ungdomar eller människor med olika etniska ursprung. Varje kurstillfälle innehåller föreläsningar

i storgrupp, litteraturgrupper, basgrupper samt kreativt skapande pass.

Lång tradition

Utbildningen inom självård har en lång tradition på Kaggeholms folkhögskola, och sedan den första självårdsutbildningen startade 1991 har 40 kurser genomförts och ca 600 personer har fått fördjupad kunskap kring självårdarens uppgift i församlingen och samhället.

Ämnen och teman som behandlas är till exempel Självbild, Gudsbild, Vad är självårdarens uppgift, Att vara en självårdare, Självårdssamtal, Vardagssjälvård, Tystnadsplikt och tystnadsrätt, Psykisk ohälsa, Relationer, sex och porr, Hederskultur, Döden, Sorg och förlust, Konflikt, Bön och bibelläsning, Trons kris och utveckling och Samtalsmetodik.

ULRIKA RAMSTRAND

UPPMÄRKSAMMAD. Kommunstyrelsens ordförande Boel Godner (S) delade ut årets tillgänglighetspris i Södertälje till Pingstkyrkans pastor Thomas Hallström.

FOTO: PRIVAT

Pingstkyrka fick pris

Pingstkyrkan i Södertälje fick tidigare i höst ta emot årets tillgänglighetsutmärkelse i Södertälje stadshus. Det kommunala handikapprådets motivering löd i sammanfattning: "En plats för alla – oavsett funktionsnedsättning, ålder, kön eller etnicitet".

Utmärkelsen delades ut av kommunstyrelsens ordförande Boel Godner (S) och församlingens pastor Thomas Hallström fick tillfälle att tacka och hälsa alla välkomna till Pingstkyrkan, som vill vara just en kyrka för alla.

– Fint tycker jag att vår församling verkar göra avtryck och intryck i vår stad. Man blir glad!

UR

Pingstkyrkan i Södertälje var en av tre finalister till utmärkelsen vid sidan av Södertälje taxi och Täljegymnasiets idrottshall.

Utmärkelsen går varje år till någon som genomfört något som på olika sätt arbetar med att förbättra tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning. Det kan exempelvis handla om att förändra värderingar och förbättra bemötande av personer med funktionsnedsättning eller att göra det möjligt för alla att delta i kultur- och fritidsaktiviteter, att kunna ta sig till och från sitt jobb, eller att förbättra framkomligheten i byggnader, inomhus- och utomhusmiljöer.

Insamlingsgala för onådade folk

Onådade folk är temat för en insamlingsgala i Pingstkyrkan i Boden den 28 januari, där Karl Härgestam, Andreas Svedman, Emanuel Linder, Hanna Dahlkvist och Fredrik Bengtsson medverkar. Galan kommer att direktsändas på webb-tv, kanal 2020.

Ämnen som kommer att uppmärksammas är arabvärlden, onådade folk i vår närhet, storytelling – ett verktyg för att nå

onådade och ungdomsutmaningen. På galan kommer deltagarna att få "resa" jorden runt och vara med och samla in pengar för två projekt, ett via IBRA i Nordafrika, ett via Karl Härgestam, som leder ett arbete för att sända ut nya missionärer till onådade folk.

Mellan klockan 12 och 17 samma dag kommer det att anordnas workshop och hållas bön i Pingstkyrkan. Galan startar klockan 19.

FOTO: BIRGER LALLO

FOTO: BIRGER LALLO

Levande julkrubba succé i Vetlanda

Pingstkyrkan i Vetlanda lyckades med sin satsning på firandet av första advent, skriver Vetlanda-posten. Omkring 500 besökare kom till kyrkan, som bjöd på adventsgudstjänst, julmarknad, livemusik, fika och inte minst levande julkrubba med både människor

och åsnor som medverkande. – Det var första gången vi gjorde detta så vi har inte hunnit utvärdera det än men det känns som att vi gjorde det här väldigt bra och fick oerhört många besökare, säger församlingens pastor Daniel Berner till tidningen.

Nytt nätverk för romer

I oktober bildades ett nytt nätverk för att stödja romer och romska församlingar. Nätverket bildades vid en karismatisk konferens i Ungern, som samlade pingströrelser från 28 olika länder.

FRÅN SVERIGE. Olavi Berg från Finska gruppen i Filadelfia Stockholm deltog i konferensen.

FOTO: CHRISTER TORNBERG

Pastor Christer Tornberg fanns på plats som representant för Pingst Roma-nätverket i Sverige. Det nätverket bildades förra året och består av svenska pingstförsamlingar som på olika sätt stödjer varandra i kontakter med romer.

Det nya europeiska nätverket är tänkt att ge evangelium till Europas romer och stödja församlingar i insatser för romer.

– Det kan exempelvis ske genom pastors- och

ledarseminarier, bibelsko-leutbyten och sociala insatser, säger Christer Tornberg till tidningen Dagen.

UR

Fotnot: I Rumänien bor det cirka två miljoner romer och i Bulgarien 750 000.

STARTSKOTTET. Avskiljning av representanter från 28 länder inom EU.

FOTO: CHRISTER TORNBERG

Läs Sveriges största kristna dagstidning

Mejla info@dagen.se
eller ring Kundcenter 08-619 24 20

Erbjudandet om en månad gratis gäller för hushåll som inte prenumererat på Dagen det senaste halvåret. Efter provperioden avslutas prenumerationen automatiskt. Gäller endast inom Sverige.

DAGEN

BÖCKER

Följ det senaste inom den kristna litteraturen

Text: **CAROLINA KLINTEFELT**

Mejla idéer till ulrika.ramstrand@pingst.se

Läsning som varar lite längre

Så här års kommer alltid en uppsjö av ny litteratur. Julhandeln är av tradition bokbranschens viktigaste period, då stora delar av årets totala försäljning äger rum. Även om förändringarna i branschen har varit stora, tack vare internethandeln och ny tryckteknik, har julen fortfarande en särställning.

Förra året lanserades att skolans höstlov ska bli ett läslov. Någon rapportering om hur det gick med den saken i år har jag inte sett än, och inte vet jag hur det ska kollas upp. Det är väl för övrigt inte alla som idkar sport på sportlovet heller.

Men för mig är julen fortfarande det stora läslovet. Att kura upp sig i soffan med en filt, en kopp te, tända julgransljus och en riktigt bra bok hör till livets glädjeämnen, tycker jag.

BOKLÄSANDET FÖRÄNDRAS i samhället i stort, och det förändras inom kristenheten. Tidigare prenumererade församlingsmedlemmarna ofta troget på Den kristna bokringen, och även på barnboksutgivningen. Så fungerar det onekligen inte längre. Tidigare fanns också en kultursyn inom frikyrkan som många upplevde som moraliserande och kvävande. I dag är det snarare så att vi inte har någon offentlig reflektion kring kulturella uttryck alls. Kristna köper samma bestsellers som alla andra. Men de kristna förlagen kämpar med helt andra förutsättningar än profana förlag eftersom man har en smalare nisch.

NOG VORE DET INTRESSANT om vi skulle lyckas hantera lite mer av "både och" i våra liv? Att låta olika uttryck berika oss – och lära oss att behålla det som är gott. Vi behöver inte helt avstå från viss litteratur för att även kunna uppskatta annan.

En bok under julgranen är aldrig fel, och kanske är det läge i år att verkligen utforska utbudet från de kristna förlagen. Jag törs lova att det finns massor av intressanta böcker där, för alla åldrar. De ger dessutom i bästa fall något som varar lite längre än lästunden i soffan.

CAROLINA KLINTEFELT

INNAN DU SÄGER AMEN – kraften i en enkel bön

Max Lucado

Semnos

Alla troende behöver lära sig att be, till och med de första lärjungarna, konstaterar Max Lucado. I den här boken lär han läsarna att be utifrån vad han kallar sin egen "fickbön", några enkla rader som kan mumlas i vardagliga situationer. I ett kapitel var utvecklar han sedan varje fras i bönen och får den att inrymma mer än de enkla orden verkar uttrycka. Bibel-exempel och egna historier förtydligar hans poänger.

Max Lucado har skrivit ett trettiotal böcker och är en uppskattad förkunnare. Den här boken är lättläst, stundvis lättsam, men viker inte undan för svåra frågor såsom sjukdomar och uteblivna bönesvar. Han står för en enkel men grundmurad tro på böns kraft, och även om det amerikanska livsperspektivet ibland känns besvärande snävt är detta en bok som inspirerar till mer bön i vardagen.

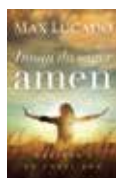
FÖRKLARINGSBOKEN – svåra ställen i Bibeln

Göran Skytte

Libris

Göran Skytte tar i sin nya bok sig an en mängd frågor kring den kristna tron, saker som han själv har grubblat över, och presenterar möjliga svar. Han ställer sina frågor till präster och biskopar, till Bibeln, till andra böcker, till goda vänner, till kyrkohistorien. Återkommande refererar han Bo Giertz och Wilfrid Stinissen.

Det tar mig ett litet tag att fatta bokens upplägg. Men efter ett tag växer jag in i metoden. Det som är "hans

eget" är ju frågorna, deras ordning och de svar han redovisar.

Och de frågor han tar upp är onekligen värda att grubbla över. Den röst som hörs mellan raderna är den nyfikne och vetgirige journalistens, men också sökarens. Hur hänger det här ihop? Kan man tro på det? Det är viktiga frågor värda att tas på allvar.

Just därför tror jag att Göran Skyttes bok kan bli en medvandrare för många andra som också har frågor.

DEN SOM HITTAR SIN PLATS TAR INGEN ANNANS

Tomas Sjödin

Libris

Tomas Sjödin, författare till ett tiotal böcker och pastor i Smyrnakyrkan i Göteborg, har ett unikt tilltal. Han har förmågan att hitta träffsäkra bilder som många känner igen sig i men som genom hans bildspråk får nya dimensioner.

Så är det också i denna bok. Den utgörs till stor del av en reseskildring av hans sökande i lärjungen Tomas spår. Lärjungen Tomas namn betyder "tvilling". Den okände tvillingen vid hans sida ger författaren utrymme att identifiera sig och följa efter, och att ställa många viktiga frågor om vad som är en människas drivkraft och hur man hittar sin rätta plats i tillvaron. Han knyter an till avgörande händelser i sitt eget liv, och läsaren förflyttas fritt mellan Indien, Galileen och Norrland.

Som alltid hos Tomas Sjödin finns en varm ton av äkta omsorg om människor, av längtan efter det okonstlade och av en innerlig tro, som han själv menar inte är så stark men som ändå openbarligen genomsyrar allt.

Att få följa med en bit på den här resan känns som en förmån.

BAKOM VARJE FÖNSTER BOR ETT HJÄRTA

Soheila Fors

Libris

Den här boken är en samling berättelser om kvinnor som har kommit till Sverige. Varje berättelse är unik, men har också inslag som liknar de andras. Det handlar om våld och förtryck. Alla handlar om kvinnor som Soheila Fors har fått kontakt med genom sitt arbete med Tehuset i Karlstad.

Det är omöjligt att inte gripas av kvinnornas öden. Ingenting som berättas i boken är egentligen någon nyhet. Men här får de anonyma kvinnorna kontur och personlighet, drömmar och smärtor.

Mitt i mörkret lyser det också glimtar av hopp. Små gester kan skapa den öppning som behövs för att en kvinna ska få kraft att ta sig ur sin fångenskap. En viktig påminnelse att ta med sig i vardagen.

CS LEWIS: FÖRNUFT OCH FANTASI

Ray Baker

Credoakademien

För första gången utkommer en bok om CS Lewis som är skriven på svenska. Ray Baker är teologie doktor och apologet, samt Lewis-kännare. I åtta kapitel utvecklar han resonemang kring viktiga teman i Lewis författarskap såsom synen på Bibeln, mirakel och lidande. Han skriver akademiskt men ändå ledigt och med humor. Författarens önskan är att nya läsare ska upptäcka Lewis breda författarskap. En mycket välkommen bok för både Lewisfantaster och andra.

MUSIK

Följ det senaste inom det kristna musiklivet

Text: SAM WOHLIN

Mejla idéer till ulrika.ramstrand@pingst.se

REND COLLECTIVE

Campfire II

Simplicity

Rend Collective är ett irländskt folk-rock- och lovsångsband. De grundades 2002 i Bangor Elim Church. 2010 släppte de sitt första album, och i oktober 2016 släppte de sin sjätte skiva. Bandet har en tydlig mission, att i den delvis fientliga miljön mot kristen tro i Nordeuropa, hitta uttrycksätt för kristen musik som kan uppmuntra människor att komma tillbaka till Gud och hans kyrka.

Det här är fantastisk musik, de har ett helt eget sound, grymt bra. Och förutom trummor, bas, gitarr och keyboard, finns här banjo, ukulele, trumpet och säckpipa. Så coolt. Sångaren Chris Llewellyn har en otrolig röst, världsklass helt enkelt. När han river loss i låtarna så blir det tryck, han låter som en hesare variant av den makalöse sångaren Israel Houghton från USA. Låten **Your Royal Blood** är helt grym, så fruktansvärt bra. Men sången **Free As A Bird** där Chris röst kommer så till sin rätt är en av mina verkliga favoriter.

AMY GRANT

Tennessee Christmas

Amazon

Amy Lee Grant blev upptäckt redan som 15 åring, för sin begåvning och fick snabbt skivkontrakt. Hon blev med tiden singer-songwriter inom kristen popmusik, men också författare och skådespelare. Hon kallas i USA för "Drottningen av kristen pop", och har sålt mer än 30 miljoner skivor världen över och vunnit mängder av priser. Några av hennes mest kända

insjungna låtar är lovsången **El-Shaddai** och poplåten **Baby, baby**.

Nu har hon en spelat en julska för första gången på över 20 år. Den innehåller 13 sånger, några klassiker som **White Christmas**, **Joy To The World** och **Come All Ye Faithful** med fina arrangemang. Men de allra flesta sångerna är nya. Jag gillar titelspåret **Tennessee Christmas** mycket den skapar verkligen julstämning. Men också **To Be Together** är en stämningsfull sång. De flesta låtarna på skivan är lugna, men några är lite mer livliga i stilen. En rätt blandad kompot helt enkelt, lite ojämn.

CAROLA HÄGGKVIST

Drömmen om julen

Universal

Carola behöver väl knappast någon närmare presentation, nästan alla i Sverige vet vem hon är. Men låt mig bara påminna om att när hon tog hem sin första seger i Melodifestivalen 1983 med låten **Främling** – bara 16 år gammal – sågs den av över sex miljoner TV-tittare, vilket då var 84 procent av vår befolkning. Skivan hon sedan släppte är det mest sålda albumet någonsin i Sverige.

Ja, det är något med Carola. Hon har en unik förmåga att beröra, med sin kraftfulla sångröst. Redan från början var det också tydligt att det här är en kvinna med stark kristen tro. Den har hon stått upp för genom alla år, i med- och motvind. Nu har hon släppt en ny julska, det är inte första gången, ett av hennes tidigare album **Jul i Betlehem** har sålt över 600 000 exemplar. Den nya skivan heter **Drömmen om julen** och innehåller flera klassiker som **Det är en ros utsprungen**, **Stilla natt** och

Nu tändas tusen juleljus.

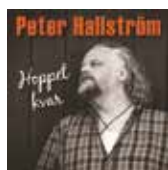
Men de flesta sångerna är nya för mig, många jättestora julsånger som **En sång för barnet** det är en stämningsfull låt, och **Julens budskap** är också en av mina favoriter på skivan.

PETER HALLSTRÖM

Hoppet kvar

Grammofon

Peter Hallström föddes 1965 i Stockholm, men familjen flyttade senare till Degerfors i Värmland. Han är en mycket begåvad svensk musiker, låtskrivare, producent och sångare. Låtskrivandet har han sysslat med mer eller mindre på heltid sedan 2000. Den sång som han är allra mest känd för skrev han 1997 tillsammans med Lasse Andersson – låten **Same Old Story**, som fick titeln **Håll mitt hjärta** på svenska – den framfördes av Björn Skifs och låg inte mindre än 142 veckor på Svensktoppen.

Peter Hallström har också berättat om sina inre konflikter kring sin bakgrund i frikyrkan och processen att lämna församlingen. Sångerna på skivan **Brev från en förlorad son** som kom 2012 berörde mig mycket djupt, smärtan över att inte hitta hem i kyrkans värld och en trygg tro var tung. Men på senare år har han sökt sig närmare Svenska kyrkan, och har hittat en ny öppning för tron om jag förstätt honom rätt.

Peter har en väldigt egen och grym sångröst. Hans sånger håller genomgående hög kvalitet, men trots det positiva titelspåret **Hoppet kvar** tycker jag att den har ett lite melankoliskt tonspråk.

Allra bäst tycker jag Peter är när han sjunger låtarna **Faller ner**, **Ebbas visa** och **Vägen mot mig själv**.

Undret över alla under

Låt mig få berätta om några platser och kyrkor över världen, som berört mig på ett särskilt sätt. Där Jesustron blivit levande och sången ljudit i mitt inre. En plats som finns i mitt hjärta är Stockholm, där finns mina rötter. Det är staden där jag växte upp, lite hemkänsla trots att jag inte bott där på 28 år. Och där finns Filadelfiakyrkan där jag blev döpt en gång i tiden, den församling där jag lärde mig lovsjunga Gud, så tacksam för det.

Det är också något alldeles särskilt med New York i USA. I denna stad finns församlingen Brooklyn Tabernacle med pastor Jim Cymbala, en kyrka där jag blivit djupt berörd av Guds närvaro. Den har ett fantastiskt musikliv, och hjälper många människor som kämpar med livet, så oerhört inspirerande.

ROM I ITALIEN ÄR också en plats som fångat mig. Att stå vid platsen där man tror att aposteln Petrus blev begravd efter sin martyrdöd är starkt. Det här är också staden dit aposteln Paulus kom och led martyrdöden. Men jag måste få nämna två städer till; Jerusalem och Betlehem. Att vandra runt i gamla stan i Jerusalem, är väldigt speciellt. Att be och lovsjunga vid tempelmuren, i den stad där världen för alltid förändrades genom Jesu död och uppståndelse, är en stark upplevelse.

Men just platsen utanför födelsekyrkan i Betlehem är nog min favoritplats på jorden. Varför? Det är nog just detta att här sker det största miraklet av alla – Jesus föds. Profeten Mikas ord skulle uppfyllas att Messias skulle födas precis här, därför blir skattskrivningen en profetisk händelse.

VI TROR PÅ EN ENDA Gud, men denne Gud har sänt sin son till världen. Det betyder att han som en gång i urtiden tänt galaxerna har blivit människa i Jesus, på just denna plats. Som sångaren Michael English sjunger i en sång: "Maria visste du att när du kysste det lilla Jesusbarnet, så kysste du Guds ansikte." Detta oerhörda kallas på teologins språk för "inkarnationen", att Gud blir människa i Jesus. Himlen har alltså landat på jorden. Det betyder att det mänskliga livet efter detta aldrig mer kan bli meningslöst. För frälsaren har kommit, Jesus Guds son. Det är dags att återigen påminna sig om undret över alla under!

SAM WOHLIN

Holger Schmidt innehar sedan i september en pastors-tjänst på 60 procent i Centrumkyrkan, Flen, dubbelansluten Pingst/Equemeniakyrkan, samt en 40-procentig tjänst som pastor i Pingstkyrkan i Valla.

Henrik Demetriades har avtackats efter elva år som pastor i Pingstkyrkan i Norrköping. Han arbetar nu som musiklezare.

Simon Manfredsson har välkomnats som pastor med inriktning på barn och ungdom i Bredstryds Missions- och Pingstförsamlingar på 30 procent i vardera församlingen. Övrig tid arbetar han som brandman.

Johanna Fjällid har anställts som ansvarig barnledare i Södertörnkyrkan i Huddinge, en enhet inom Filadelfiaförsamlingen i Stockholm.

Emil Gillsberg har sagt upp sin tjänst som pastor och

föreståndare i Centrumkyrkan i Mora till sommaren 2017.

Ulf Sundkvist tillträder till sommaren en tjänst som föreståndare i Pingstförsamlingen i Umeå. Han har sedan 2003 varit verksam som pastor och föreståndare i Pingstkyrkan i Karlskrona.

Charlotte Nordling har under hösten avslutat sin tjänst som pastor inom senior och omsorg i Filadelfia Stockholm och gått in i tjänsten som pastor och föreståndare i Baptistkyrkan i Uppsala.

Sven-Gunnar Hultman slutar som pastor och föreståndare i pingstförsamlingen i Gävle den 31 jan 2017 för att i stället bli pastor och föreståndare i Grindtorpskyrkan i Täby norr om Stockholm.

Daniel Wendefors är ny ungdomspastor i pingstförsamlingen i Skellefteå sedan 1 september. Han kommer från

en liknande tjänst i Taberg. Daniel arbetar även med musiken i församlingen.

Gustav Jacobson har avslutat sin tjänst som ungdomspastor i Skellefteå och arbetar nu för fadderorganisationen Compassion.

Albin Karlsson inleder i början av 2017 en tjänst som pastor för ungdomar i Pingstkyrkan, Västerås.

Lukas Gniste är sedan 1 september pastor med ansvar för omsorg och relationer i Pingstkyrkan, Västerås.

Simon Manfredsson är ny pastor med inriktning på barn och ungdom i Bredstryds Missions- och Pingstförsamlingar, 30 procent i vardera församlingen. På övrig tid är Simon brandman i Bredaryd.

Karina Jansson slutar som vårdansvarig på LP-verksamheten i och med årsskiftet.

Andreas Öjebrandt avslutar tjänsten som informations- och kommunikationsansvarig på IBRA i och med årsskiftet.

Andreas Svedman blir ny missionsinspiratör på Pingst och praktikantansvarig på PMU från och med årsskiftet.

Lisa Stiberg är sedan 1 september ungdomsledare i pingstförsamlingen i Osby. Tjänsten är på 60 procent.

Jenny Antonson blir från och med i sommar ny barn- och familjepastor i pingstförsamlingen Europaporten i Malmö. Hon är nu barnpastor i pingstförsamlingen i Karlstad.

Sandra och Joachim Ling avskildes i november till pastorer i Pingstförsamlingen Åsenhöga – Marieholm och till att tillsammans vara församlingens föreståndare.

Läs senaste nytt på www.pingst.se!

IT-HJÄLP FÖR FÖRSAMLINGAR

Vi säljer datorer, telefoner (fairphone) och it-tjänster.

För mer information och kontakt:

www.alibrait.se

info@alibrait.se, +4687741072

ALIBRA IT Consulting AB

Kurs för nya i församlingstjänst

FOTO: MAGNUS WAHLSTRÖM

Höstens Ny i tjänst-kurs för nyanställda i pingstförsamlingar runt om i landet samlade 29 personer.

Kursen hölls på Kaggeholms slott och ansvarig kursledare var Helena Jakobsson från Örnsköldsvik.

På kursprogrammet står bland annat undervisning i pingsthistoria, samtal omkring yrkesidentitet och yrkesstolthet, uppläggning av arbetet och hur det är att leda frivilliga ledare.

Förutom Helena Jakobsson medverkade Magnus Wahlström, Stefan Beimark, Daniel Alm, Andreas Ardenfors och Edward Sköllerfalk som lärare.

NY
OMGÅNG
2017

TILLSAMMANS ambassadörsutbildning

**Teori, praktik och konkret handledning
för dig som vill arbeta för fungerande
relationer i familj och församling**

- Identitet och sexualitet
- Teologi och skilsmässa
- När livet gör oss illa
- Integration i storstan
- Förebyggande äktenskapsvård
- Psykisk ohälsa
- Hållbara relationer i en splittrad tid
- Barn som far illa

För mer information kontakta kursledare Anne Collén,
anne.collen@pingst.se eller 08 619 25 49 eller gå in på
<http://www.pingst.se/sverige/resurser/tillsammans/>

Några av lärarna: Anne Collén, Ingrid Svanell, Britt Sandberg, Patric Forsling, Alf B Svensson, Olof Edsinger

Filemon från Eritrea hittade hem i Pingstkyrkan

Filemon vet hur det känns att fly och starta om i livet, ensam i en okänd miljö. Han brinner för att hans landsmän i Sverige ska få gemenskap med Gud och andra människor och leder en eritreansk grupp i Pingstkyrkan, Avesta.

Filemon Gebremedhin, 28 år, kommer direkt från sitt jobb på Integrationsenheten till vårt möte i Pingstkyrkan. Han ägnar både arbetstid och fritid åt att hjälpa människor att finna sig tillrätta i Sverige och värmen och glöden i hans blick visar att det handlar om ett livskall.

– Det var väldigt svårt att komma in i ett så annorlunda samhälle som detta. Olikheterna finns i allt från hur vi kommunicerar till hur vi betar oss. Men här i kyrkan vågar vi prata med svenskar utan att vara osäkra, säger han. Vi känner att människorna bryr sig om oss och vill oss väl. De hjälper oss på bästa sätt och vi kan be till Gud tillsammans.

Förföljdes på grund av tron

Förföljelsen på grund av den kristna tron var en viktig anledning till att Filemon själv tvingades fly från hemlandet Eritrea 2009, men också att han inte fick studera utan beordrades att gå in i det militära. Med vemod i tonen berättar han om den långa flykten genom öknen och över havet, om pappan som var död redan innan Filemon föddes, om syskonen som är spridda över världen och om mamman som är kvar i Eritrea.

Efter en tid i Kiruna och sedan Jokkmokk, som asylsökande flykting, ville Filemon flytta till Stockholm. Där visste han att det fanns många kristna eritreaner. Men det var svårt att få lägenhet, så i stället valde han Avesta. En vän från hemlandet som delade hans tro visade honom vägen till Pingstkyrkan.

– Jag blev hembjuden på middag hos församlingsmedlemmar, och genom dem förstod jag allt mer hur man ska vara här.

NY FAMILJ. Filemon Gebremedhin leder en eritreansk grupp som samlas i Pingstkyrkan i Avesta. Församlingen har betytt mycket för honom och hjälpt honom att förstå det svenska samhället. "Jag växer också när jag delar budskapet med andra", säger han.

FOTO: NOOMI LIND

Nu känns de helt som min familj, säger Filemon.

I sitt arbete på kommunens integrationsenhet fungerar Filemon bland annat som språkstöd. Det finns flera hundra eritreaner i Avesta, och flera av de landsmän som Filemon lärt känna på jobbet och i andra sammanhang är nu med i den eritreanska gruppen i församlingen. Många av dem hade sökt länge efter ett forum som detta.

Vuxit snabbt

Gruppen har på kort tid växt från 2 till 17 medlemmar. Samlingarna börjar med en halvtimmes bön, sedan blir det undervisning och fika. Såväl den sociala som den andliga dimensionen är betydelsefull.

– Om man inte har kristna omkring sig så glömmer man vad som är viktigt och kan bli någon annan än man vill vara. Därför behö-

ver vi träffa varandra. Vi blir starka i Jesus och i vårt hopp, konstaterar Filemon.

Att få vara ledare för gruppen betyder mycket för honom:

– Jag är så glad att få ha det här uppdraget, för jag växer också när jag delar budskapet med andra.

En enda kropp

Filemons vision är att ännu fler ska komma in i gemenskapen. Men även om den eritreanska gruppen har egna samlingar så betonar han att församlingen är en enda kropp.

– Vi behöver kunna tala och be på vårt eget språk tills vi lärt oss svenska ordentligt. Men redan nu är vi med även på söndagsgudstjänsterna och målet är att vi ska ingå helt i den stora gemenskapen längre fram.

NOOMI LIND